ຣື່ອງຄຳກອນ

ຊຸດ

ກະວີຊາວບ້ານ

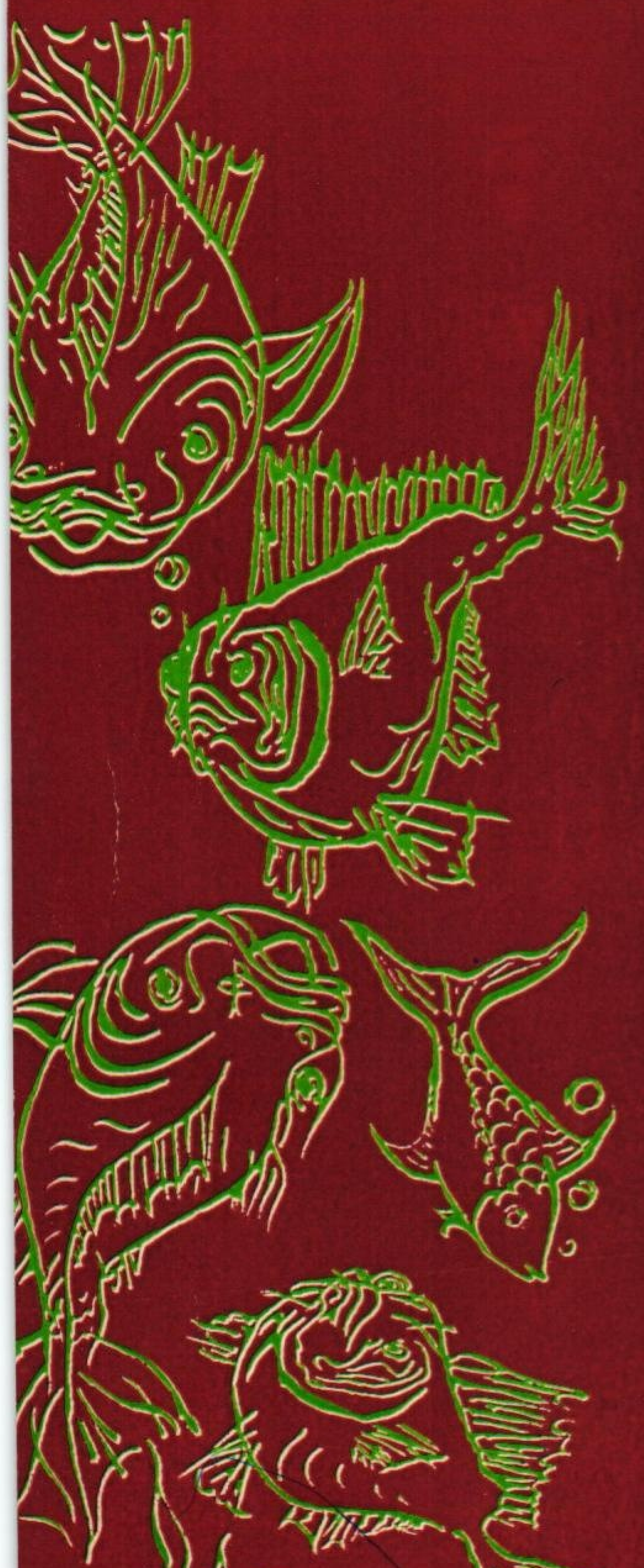

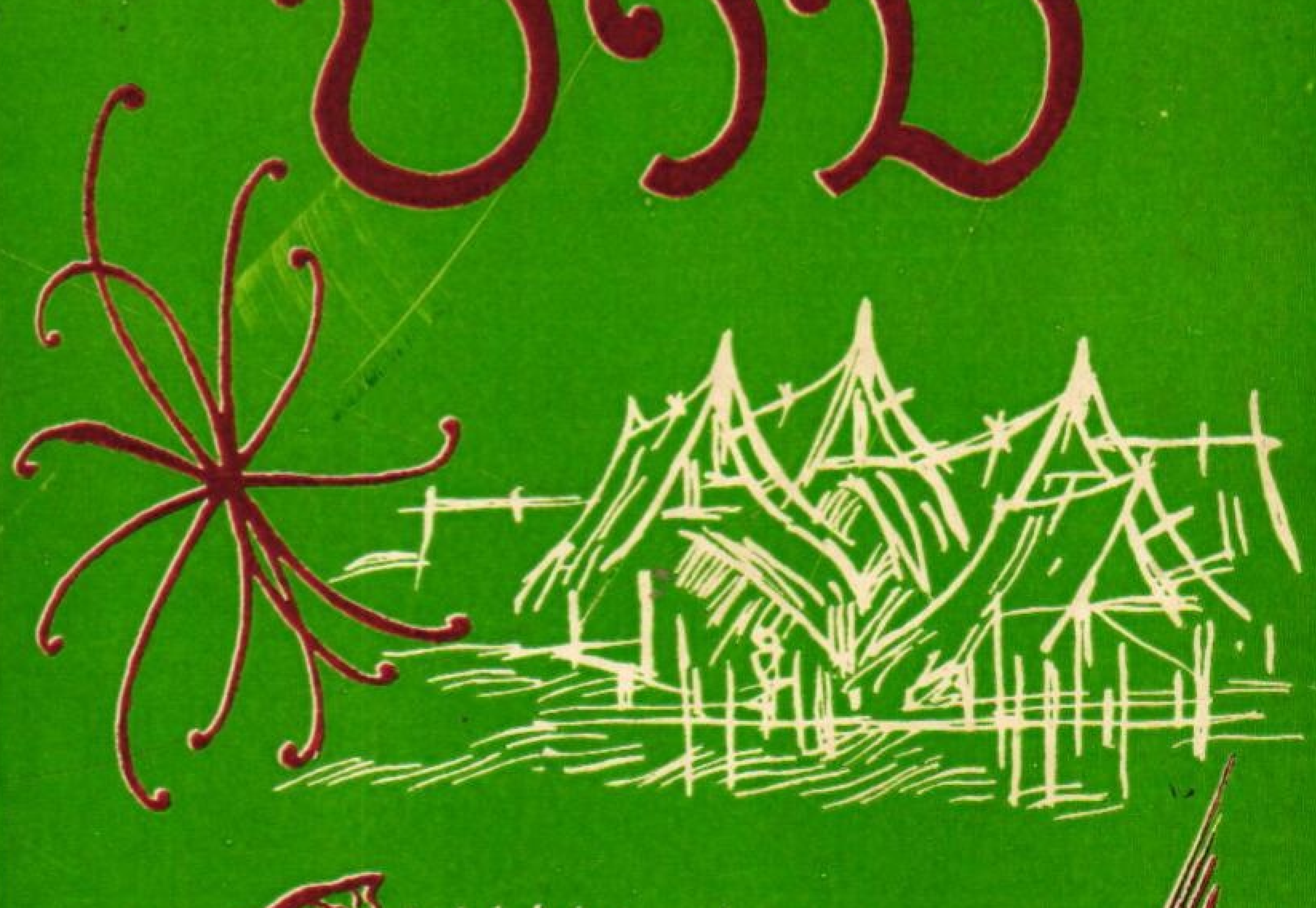

໒໑໑

ປາໃນ

໒໐໐ ກີບ

ພິມເທື່ອທີໜຶ່ງ ຈຳນວນ 1500 ເຫລັ້ມ
ໂດຍ
ໜັງສືພິມ ໄຜ່ໜາມ ສບັບສັງຄົມວິຈານ-ຣາຍເດືອນ

ເຈົ້າຂອງແລະຜູ້ອຳນວຍການ ມະຫາ ສີລາ ວີຣະວົງສ໌

ຜູ້ຈັດການທົ່ວໄປ ນາງ ດາຣາ

ສຳນັກງານ ໄຜ່ໜາມ ຄຸ້ມອຸບມຸງຫ້ງ
ຕູ້ ປ. ນ. 36 ວຽງຈັນ [illegible] ພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ

ໂຣມຄຳກອນ

ຊຸດ

"ກະວີຊາວບ້ານ"

ຂອງ

"ປາໄບ"

ກ່ອນຊິເປັນ "ປາໃນ" ແລະ "ໂຣມຄຳກອນ" ເຫລັ້ມນີ້

ທີ່ກ້າອອກປາກແນບນຳ "ປາໄນ" ຕໍ່ທ່ານຜູ້ອ່ານໃນທີ່ນີ້ ກໍຍ້ອນເຫັນໝໍ່ນີ້ມາແຕ່ຍັງແດງ ໆ ເກີດມາກໍໂຕແຫລ້ ໆ ຂີ້ໄຫ້ຂີ້ແອ່ວ ຈົນແມ່ຈົ່ມວ່າຢ້ານຈະເປັ່ນລູກຊາຍດຽວສາແລ້ວວ່າຊັ້ນ ຄັນໃຫຍ່ພໍໄປໂຮງຮຽນກໍຜາກົດວ່າເປັ່ນເດັກທີ່ຫລັກຄວາມເກີນກວ່າຊິຢາກໄປນັ່ງຢູ່ແປ້ນມ້າຟັ່ງນາຍຄູນຳໝູ່ ອ້າງວ່າຮຽນຢູ່ເຮືອນກະໄດ້ໝັງສືພຸ້ນມ່ະ !

ແຕ່ເຊື້ອຍ່ອມບໍ່ໜີແນວ ເລືອດອັກສອນຄົງຈະລ້ຽງເກືອປຸກປັ້ນທາງໃນຢູ່ພໍແຮງ ຊ້ຳບໍ່ພໍກໍນອນເຝົ້າປົ້ນກາບກອນມາຕລອດປີຕລອດຊາດ ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັ່ງແຕ່ເຣື່ອງອັນນະຄະດີ ກະວີວາທ ອ່ານສິນໄຊສຸດທຸກບັ້ນແຕ່ຢູ່ຫ້ອງທີ່ ໔ [ປ. ສອງ] ອາຍຸບໍ່ທັນຮອດສິບປີກໍເລີຍແຕ່ງເພງແຕ່ງກອນຫລິ້ນ ໆ ຕາມໃຈມັກຢູ່ໃນມຸ້ງ ແຕ່ງລົດ ໆ ບໍ່ໄດ້ຂຽນລົງເຈັ້ຽ... ແຕ່ງເວົ້າອອກມາດັງ ໆ ໃຫ້ເອື້ອຍນ້ອງຟັ່ງນຳ ແລ້ວກໍລືມ... ໃຜ ໆ ກໍຫົວຂວັນວ່າໝໍ່ສໍຫລ້... ຄັນພໍຮຽນຮອດຂັ້ນວິທຍາລັຍ [ປາວີ] ກໍເລີຍນຳຄະແນນພາສາລາວຍ້ອນຂຽນຫຍັງກໍເປັ່ນກອນໄປໝົດ ແຕ່ງຊະແຕ່ງຊາຍໄວ້ທົ່ວ ມອບໃຫ້ໝູ່ເປັ່ນທີ່ລະລຶກແລ້ວກໍລືມໄປອີກ ຄືບໍ່ບັນທຶກເອົາໄວ້.... ແນວຄິດທີ່ແຕ່ງກໍສີແກ່ ໆ ກ້າ ໆ ມາແຕ່ພຸ້ນແລ້ວ ຈົນພວກໝູ່ວ່າໃຫ້ວ່າ "ປາກກ້າຄາງແຂງ" ຄວາມນີ້ເຈົ້ານາຍຜູ້ໃຫຍ່ "ຫລືຜູ້ທີ່ຢາກໃຫຍ່" ຫລາຍທ່ານ ກະອາດຊິລັກວ່າຢູ່ດອກນໍ້—ວ່າບໍ່ຊ່າງ ?

ນັບແຕ່ຂີດ ໆ ຂຽນ ໆ ມາ ອ້າຍນ້ອງຊາຍກະຍັງລັກອາຍຢູ່ຫລາຍ ບໍ່ກ້າອອກຊື່ອອກສຽງ ຫລືບໍ່ກໍບໍ່ຮຽນຊື່ບໍ່ຮຽນສຽງມາເລີງ ໆ — ບໍ່ຮຽນເລື້ອຍຫລາຍຈົນຈື່ຊື່ [ນາມປາກກາ] ໂຕເອງກະບໍ່ໄດ້—ວ່າຊັ້ນ ! ເອົາເຂົ້າຄັກ ໆ ວ່າຈື່ບົດກອນຜູ້ເຈົ້າເອງບໍ່ໄດ້ ກໍເຄີຍມີວ່າມາ !

ແລ້ວ.... ໃນຊີວິດທີ່ຖືກຄວາມບໍ່ຕັ້ງໃຈພາຈອນໄປທົ່ວທິບນີ້ເອງ "ປາໄນ"

ກໍຈຶ່ງໄດ້ໄປຂຽນກອນຢາດຢາຍຊະຊາຍໄວ້ຫລາຍທີ່ຫລາຍບ່ອນໃນເມືອງລາວ ນັບແຕ່ເໜືອຕລອດໃຕ້ ກອນໝູ່ນັ້ນທີ່ດີ ໆ ກໍມີ ທີ່ບໍ່ເປັນຕາສົ້ມງົມກິນກໍສົ້ມປາກກໍມີ ແຕ່ຂໍທ່ານຜູ່ອ່ານຢ່າໄປມົວສົນໃຈເລີຍໄປ໊ ເພາະວ່າກາບກອນຄຳກະວີເກົ່າ ໆ ພວກນັ້ນ "ປາໄນ" ຮອດບໍ່ມີຕົ້ນສະບັບເຫລືອໄວ້ເປັນສົມບັດເລີຍ ພ້ອມກັບບໍ່ມີປື້ມຍາຄິດຄົ້ນຂຽນຂອງເກົ່າຄືນໄດ້ອີກເປັນແນ່ແທ້

ຊີວິດອັນບໍ່ແນ່ນອນໄດ້ຈອນຕໍ່ໄປອີກຫວ່າງນຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ໝໍຕ້ອງປະຮ້າງຫ່າງໄກຈາກວົງການຂີດ ໆ ຂຽນ ໆ ຫລາຍປີເຕີບ ແລ້ວບາດນີ້ "ປາໄນ" ພ້ອມດ້ວຍສະຕິປັ້ນຍາອັນປາສຈາກອຳນາດແລະເງິນ ກໍຈຶ່ງໄດ້ກ້າວເຂົ້າມາຈັບປາກກາໃໝ່ອີກພັກນຶ່ງຫວ່າງສອງສາມປີຄືນຫລັງມານີ້ທີ່ນັ້ນ

ຖ້ອນນີ້ເອົາແບບເກົ່າປົນກັບແບບໃໝ່ ແລ້ວບາດຊີຊ້ຳກະມາລົງທ້າຍຄືເກົ່າຄືຫາຕົ້ນສະບັບເຮັດຢາບໍ່ໄດ້ເລີຍ ທີ່ທີ່ໄດ້ມາຈັດພິມເປັນເຫລັ້ມເປັນຫົວນີ້ ກະແມ່ນໄດ້ມາຈາກການສະສົມຂອງທ່ານຜູ່ຈັດການໂຮງພິມປາກປາສັກ ແລະທ່ານບັນນາທິການ "ເພື່ອນແກ້ວ" ດອກ ສະນັ້ນຄຳກອນຊຸດນີ້ຈຶ່ງມີຈຳເພາະ ຄຳກອນຈາກຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ແຕ່ປານນັ້ນກະຍັງບໍ່ຄົບ ຍັງມີຫລາຍບົດທີ່ຫາບໍ່ພໍ້ບໍ່ເຫັນ

ແລ້ວທ່ານຜູ່ອ່ານກະອາດຊີຢາກຮູ້ວ່າ "ປາໄນ" ຂຽນກອນຂຶ້ນມາໄດ້ຍ້ອນຫຍັງແທ້ ໆ ນອກຈາກຄວາມກົດດັນຂອງສາຍເລືອດ ແລະຫູອັນເຄີຍສດັບຟັງມາຈົນລົ້ງ

ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເວົ້າວ່າ ໝໍ "ຂຽນໄດ້ຍ້ອນຄວາມປມາດ" ຫລາຍກວ່າ....

ປມາດໃນຄວາມໝາຍຂອງໝໍກໍຄືວ່າ ເມື່ອໄດ້ອ່ານເບິ່ງກອນຂອງຜູ່ອື່ນແລ້ວ "ປາໄນ" ມັກຄຶດລົງຄວາມເຫັນແບບຈອງຫອງວ່າ "ຂຽນສ່ຳນີ້ ໃຜກະຂຽນໄດ້ຕວ່າ"

"ປາໄນ" ມັກຈະມີຄວາມເຫັນແນວນີ້ທຸກເທື່ອ ທີ່ອ່ານພ້ກອນຂອງກະວີອື່ນໆ [ຊຶ່ງກໍຂຽນອອກມາພໍຮາວນັ້ນແທ້ ໆ !] ຄວາມຈິງກະວີອື່ນ ໆ ທີ່ປາໄນນັບຖືບູຊາກໍມີຢູ່ຫລາຍທ່ານ ໂດຍຈຳເພາະແລ້ວ ຍາພໍ່ມະຫາສີລາ ວີຣະວົງສ໌ ຜູ່ຊຶ່ງເປັນບິດາໂດຍກຳເໜີດ ແລະໃນດ້ານວິຊາຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຂີດ ໆ ຂຽນ ໆ ຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ

[ພວກຂ້າພະເຈົ້າມັກອ້າງຊື່ທ່ານບິດາເລື້ອຍ ໆ ເພື່ອຊົດໃຊ້ກັບພວກບັນດິດຄຶດສັ້ນທັງຫລາຍ ທີ່ມັກລຶບຊື່ເພິ່ນອອກຈາກຜົນງານທີ່ເພິ່ນໄດ້ພາກພຽນຣິຈນາໄວ້ເປັນສົມບັດຂອງຊາດ ຫລາຍສິບເຣື່ອງ....]

ຄວາມປາຖນາຂອງ "ປາໄນ" ອີກແນວນຶ່ງກໍຄື ພໍ່ບໍ່ຍອມຂຽນກອນຕາມຫລັກສູດສັນທະລັກສນະເລີຍ ເຖິງແມ່ນວ່າພໍ່ຈະເຄີຍຣຽບຮຽງວິທີຂຽນກອນລົງເປັນວິທຍາທານໃນໜັງສືພິມ "ເພື່ອນແກ້ວ" ນັ້ນກໍຕາມ

ອັນນີ້ເປັນການປະພຶດເອົາແບບຢ່າງກະວີຕ່າງປະເທດທ່ານນຶ່ງ ຊຶ່ງເຄີຍໃຫ້ທັສນະເປັນຄະຕິໄວ້ວ່າ "ຈົ່ງຂຽນແຕ່ງກອນຈາກຕຳຣາ ແຕ່ຢ່າແຕ່ງກອນຕາມຕຳຣາ...ກະວີນັ້ນເກີດກ່ອນຕຳຣາ [ສັນທະລັກສນະ] ແລະກະວີກໍຈະອຸບັດໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາສັຍຕຳຣາ...." ເຂົ້າລັກສນະຄຳໂຕງໂຕຍລາວເຮົາທີ່ວ່າ "ເຮັດຈັ້ງເພິ່ນ ຢ່າເຮັດຄືເພິ່ນ" ນັ້ນແຫລະ

ໂຮມຄຳກອນຊຸດນີ້ ມີຄວາມເປັນມາຢ່າງບໍ່ຄິດວ່າຈະເປັນມາໄດ້ ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຄຶດຢາກໃຫ້ວັຣນະໂລກລາວເຮົາຈເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ ກໍຈຶ່ງຈັດພິມໄວ້ເປັນສົມບັດຂອງເພື່ອນຮ່ວມຊາດແລະຮ່ວມໂລກທຸກຄົນ ຊຶ່ງທຸກ ໆ ຖ້ວນໜ້າຄວນສແວງຫາໄວ້ອ່ານຫລິ້ນ ເປັນຮາກຢາແກ້ອຸກອັ່ງ ຫລືເປັນຄາຖາປັດເປົ່າສນຽດຈັງໄຮກໍໄດ້ ໃຫ້ບອກເລົ່າກັນຕໍ່ ໆ ໄປໃນບັນດາໝູ່ຄູ່ຍາດມິດ....

ຈະໄດ້ເປັນກຳລັງໃຈໃຫ້ "ປາໄນ" ຂີດຄົມປາກກາເອົາບົດກອນທີ່ເຜັດມັນເຕັມໄປດ້ວຍອາທະສິລປ໌ອອກມາປ້ອນວັຣນະໂລກລາວເຮົາສືບຕໍ່ໄປອີກນຳກັນ.

ດ້ວຍຄວາມປຣາຖນາດີ

ດວງຈຳປາ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ່ ໒໗ ສິງຫາ ໒໕໑໔

....ຂອບໃຈພາວະ [ຕາຍ ໆ] ທັງຫລາຍ ບັນດາທີ່ [ເສືອກກະໄຫລກ] ອຸບັດຂຶ້ນ ເຖິງແມ່ນພອກໃຈບາບຫຍາບຊ້າທັງຫລາຍ ໄດ້ພຍາຍາມກົດບີບພີບເຕັງໄວ້ຈົນສຸດສາມາດປານໃດກໍຕາມ...

ດ້ວຍອຸປະຕິການແຫ່ງປະຈັກເຫດອັນບໍ່ເພິ່ງປຣາຖນາ ຂອງມວນໝູ່ [ອະ] ມະນຸດຊົນເຫລົ່ານັ້ນ... ກະອິອັນເສົ້າແສບປົນກັບສຽງຫົວກ່ອນຣະທົມທຸກ ຈຶ່ງໄດ້ກຳເນີດຂຶ້ນແລະລີ້ຊ່ອນຢູ່ຄົບຖ້ວນ ພຽງພ້ອມໃນໜ້າຕໍ່ໄປນີ້...

"ກຸຍກິ່ນສາວ-ຄາວຜູ່ຊາຍ"

ຂາຍໄປແລ້ວບໍ່ມີເຫລືອ ໃນຣາຄາ 250 ກີບ

"ທະເລຊີວິດ"

ກໍຄືຄ່າໃນຣາຄາດຽວກັນ

ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ ເຖີງຈະໃຫ້ແພງກວ່ານັ້ນສິບຕໍ່ ກໍບໍ່ມີຂາຍ

ປາໃນ ກັບ ດວງຈຳປາ

ຈື່ງຂ້ງວເຂັນຊຸດທີ 3 ອອກມາ
ໃນບໍ່ຊ້າບໍ່ດົນນີ້

ໃຫ້ຊື່ວ່າ **"ໜາວໃຈ"**

ໃຜ ໆ ກໍວ່າແພງ ຈື່ງແປງຣາຄາໃຫ້ຕ່ຳລົງ

ເຫລືອຢູ່ແຕ່ 200 ກີບ

ກອນບົດນີ້ແຕ່ງໃສ່ເຫດການປະຈຸບັນ   ຊຶ່ງຢູ່ໃນຣະຫວ່າງບຸນປີໃໝ່ລາວ ພ.ສ. 2513   ຍາມນັ້ນເສິກສົງຄາມມີຂ່າວວ່າທະຫານແກວເໜືອ   ຍົກໄພ່ພົນໂຍທາ ອາລະວາດໜັກສົມຄວນ ແລະທາງສະພາກໍຢູ່ໃນຣະຫວ່າງພິຈາຣະນາຣ່າງງົບປະມານ ສົກປີ 1970–1971 ເຫດການສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຣະຫວ່າງນີ້   ກໍຄືມີການຈັບກຸມນັກສ້ຣາດ–ບັງຫລວງ ຊຶ່ງກໍຈັບແຕ່ໄດ້ປະເພດ ກຸ້ງກັບຊິວ ແລະບັນດານັກໜັງສືພິມ ຣາຍວັນ ຣາຍປັກ ທັງຫລາຍກໍຖືກນາບຄູ່ຢູ່ບໍ່ຂາດ   ກ່ຽວເຣື່ອງລົງຂ່າວການສ້ການໂກງຂອງບຸກຄົນລາງຄົນ "ບຸ່ນທາໝູແໝງ" ກຳລັງສັບສົນ   ຜູ່ປະມູນຊື້ໝູບ່ອນໂຮງຂ້າສັດໄດ້ແມ່ນບໍຣິສັດນັກຣົບເກົ່າ   ແຕ່ວ່າຜູ່ກຳເງິນຢູ່ທາງໃນຍັງແມ່ນເຖົ້າແກ່ຜູ່ເກົ່າ   ເຫດການຂນະແຕ່ງກອນບົດຕໍ່ໄປເປັ້ນມາດັ່ງນີ້   ຊຶ່ງຄວາມແຊບນົວເຜັດແສບມີຢູ່ແລ້ວໃນສຳນວນກອນ

24/7
ห้ามจำหน่าย

"ທວາຍເຫດສຳລັບປີຈໍ"

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບວັນທີ 15 ເມສາ 1970]

★ ຂວບເມື່ອ ສັກຣາດລ້າ ເລີຍລ່ວງສິບສອງ ໄປນັ້ນ
ປີຣະກາລັບ ລ່ວງເລີຍໄລແລ້ວ
ຈໍຈອນເຂົ້າ ຄອງແທນທັນເຫດ
ພຸທສັກຣາດລ້າ ສອງ–ຫ້າ–ນຶ່ງ–ສາມ ຕື່ມນໍ

★ ປີຈໍ ຈຳຈື່ໄວ້ ນາມແຫ່ງສຸນັກ
ຫາກແມ່ນແມວແກວມັກ ໂມ່ນກິນທັງຂີ້
ນາງສັງຂານສະຖິດຍັ້ງ ເທິງຂຸນງົບໃໝ່
ຂໍທານເງິນຕ່າງດ້າວ ມາຊວ້ານເສຖການ

★ ນາງສັງຂານ ທັດດອກໄມ້ ສີເລືອດທະຫານລາວ
ມືຊ້າຍ ຖືກະລາໂປະ ທ່ຽວຂໍເງິນເຟື້ອງ
ມືຂວາ ກຳປືນໄວ້ ຄຸມເຊີງຍ້ານໝາເຫົ່າ
ໃຜມັກ ເວົ້າປາກໂປ້ງ ເຣື່ອງໂກງສ໌ ຣີບຣະວັງ

★ ທຳນາຍວ່າ ຈໍຂວບເຂົ້າ ຈັກມີເຫດຫລາຍປະການ
ບອກວ່າ ນາງສັງຂານ ມັກເສບ ເບີ–ຫອຍ–ໄຜ້
ມັກຣັບກິນສິນຈ້າງ ຣາງວັນເບ້ຽບາດ
ມັກສໍ້ຫລວງ–ຣາດ–ລ້ວນ ດາຖ້ວນຄູ່ສູ່ແມວ

★ ບອກວ່າ ມາກຫລົ້ມມ້າ ມີຢູ່ແປດມາຄະທຸດ

ເຂົ້າຄຸກ ເສັຽສອງໂຕ ເພື່ອເງິນຄະດີລ້ານ

ສາມຕົວ ເມົາເມັຽນ້ອຍ ນາງງາມປະກອດໃໝ່

ເຫລືອສາມ ບໍ່ມີເງິນຊື້ປີ້ ເລີຍຈ້ອຍບໍ່ໄດ້ລອຍ

[ບໍ່ມີມາກຫລົ້ມມ້າຢູ່ "ປິສຊິນ" ຂ້າງສນາມກິລາ]

★ ເສດວ່າ ມາກໃຫ້ມ້າ ຫົກຮ້ອຍທ່າຮອມໝົດ

ຕົກຢູ່ ສອງສອນ ສີ່ຊາວເສັຽແລ້ວ

ຕົກຮ່ອງ ເສັຽສອງຮ້ອຍ ຕົກຖາມອີກຮ້ອຍທ່າ

ເຫລືອນັ້ນ ຕົກຕັ້ງອື້ ຄະດີສ໌ ຣາດ–ຫລວງ

★ ສ່ວນວ່າ ເຂົ້າແລະມ້າ ດີຢູ່ສໍາລັບເຈັກ

ເຣື່ອງຊົນໝູ ຍັງຄົງເດີມ ບໍ່ບ່ຽນແປງແພງລົວ

ເຖິງແມ່ນ ນາຍທຸນຍ້າຍ ມາເບັ່ນມັກຣົບເກົ່າ ກໍດີທ້ອນ

ແຕ່ວ່າ ຕອນຊຸ້ງຊື້ ຍັງຕັດຮ້ອຍລະຊາວ ແທ້ມາ

★ ເຜີ່ ຖ້ວຍລະນຶ່ງຮ້ອຍ ຍັງຄົງທີ່ບໍ່ແປຜັນ

ກາເຟນົມ ຊາວປາຍ ດັ່ງເດີມບໍ່ແປປົ້ນ

ໝັງສືພິມ ຍັງເກັບເງິນບໍ່ທັນໄດ້ ຄືຕາຍຕັ້ງແຕ່ເກົ່າ

ກະອິຊາວບ້ານ ກໍຄົງນັ່ງໃສ້ແຫ້ງ ຄືດ້ານດັ່ງຫລັງ ທ່ານເອີຍ

ຕໍ່ມາອີກບໍ່ພໍສອງອາທິດ ກຸດສົງການລາວກໍ່ຜ່ານເຂດໄປ ເຫດການທີ່ເກີດຈາກສົງການເທື່ອນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກັບຕາວ່າເຈົ້າຟ້າທີ່ຮັກສາຄວາມສງົບ ໄລ່ຍາດຄຸມ້າໂອຂັນຕາຕີນຕາມີພວກນັກຫລິ້ນນັກມ່ວນຕາມປະເພນີ ໄພ້–ຖົ່ວ–ປັ່ນໂປ ກໍ່ຖືກຈັບຣະຣາມບໍ່ເລືອກ ອັນນີ້ກໍ່ຕາມເຄີຍນັ້ນແຫລະບ້ານເມືອງເຮົາ ຄືກໍ່ຄົງຈັບໄດ້ແຕ່ກໍຣະນີ້ຂພາປາທູຄືເກົ່າ ສ່ວນທີ່ຫລິ້ນ [ບໍ່ຕ້ອງລັກຕ້ອງລີ້] ຢູ່ເຮືອນເຈົ້ານາຍເສຖຖີນັ້ນ ຜາກົດວ່າມີຮອດຄົນຍາມ [ຢ່າໃຫ້ເວົ້າຫລາຍເພາະວ່ານອກຍາມນັ້ນ ສ່ວນຫລາຍຢູ່ໃນເຄື່ອງແບບ]

ອັນນີ້ພາໃຫ້ຄິດຮອດກຸດເຈັກ ຊຶ່ງທຸກປີມີການແຫ່ເຊີ້ງສິງໂຕອ້ອມເມືອງ ເປັ່ນເຫດໃຫ້ການຈະຣາຈອນຝືດເຄືອງ ພ້ອມກັບນັນແຊວຟົດສນັ່ນພົດຄືນຊອດແຈ້ງ ແລ້ວຂະບວນແຫ່ສິງໂຕນັ້ນມີຮອດເຈົ້າຟ້າທີ່ອາຣັກຂາໃຫ້ຍ່າງມີກຽດ ເລີຍບໍ່ຮູ້ວ່າການປົກຄອງໃນບ້ານເມືອງເຮົາແມ່ນໃຜກັນແທ້ທີ່ເປັ່ນຜູ້ປົກຄອງ *ຄຳກອນຕອນນັ້ນກໍເລີຍອອກມາແນວນີ້*

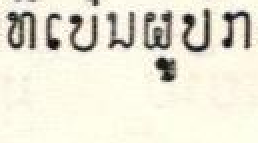

ສາຣະພັດຮ້ອນ

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນເພື່ອນແກ້ວ ສະບັບລົງວັນທີ 30 ເມສາ 1970]

■ ຂອບເມື່ອ ຍ່າຍ ໆ ຟ້າ ປີໃໝ່ວຽນເຖິງ ພຸ້ນເຍີ

ສຸຣິໂຍເຜົາ ແຜ່ນດິນດາເອົ້າ

ຕ້ອງສັ່ງ ຕິດແອຣ໌ພ້າວ ໃຫ້ທັນກົງການດ່ວນ

[ຫາກແມ່ນເຮົາມີເງິນ]ເຄື່ອງເຮັດແອຣກໍ່ຕັ້ງຢູ່ແຕ່ເອືອມ ເອົາໄດ້ຄູ່ຍາມແທ້ແລ້ວ

■ ອັນນີ້ ເບີ້ນໄມ່ນ້ອຍ ຕ້ອງຊື້ນຣິມສາມສາ

ຖືເບີ້ນ ແອຣ໌ຊາມຊາ ມັ່ງມີເງິນລ້ານ

ເມື່ອຍັງ ເຂັນໃຈຂອງ ຕ້ອງທົນເອົາເອົ້າໄປກ່ອນ

ຍາມໃດ ລຸລາບໄດ້ ຈຶ່ງຕິນຊື້ສັ່ງການ ເພື່ອນເອີຍ

■ ຮ້ອນນີ້ ລາງຜ່ອງຊື້ນພຸ່ມໄມ້ ເບີ້ນຣົ່ມເບີຍເຍັ້ນ

ລາງພ່ອງ ເອົາຕົນລົງ ແຊ່ເຍັ້ນກາງນ້ຳ

ລາງພ່ອງ ຫວັງລອຍດ້ອຍ ຫອຍເບີ–ເບັ້ຽ–ຖື່ອ

ຖືກຍາມຊວຍ ຊ້ຳພັດແທ່ງຕື່ນຮ້ອນ ໃຄຍ້ອຍເຫື່ອໄຫລ ກໍມີ

■ ຊວຍເສັ້ຽເງິນ ບໍ່ແລ້ວ ຍັງຊວຍຖືກກຸມຈັບ ຕື່ມນໍ່

ລາກແກ່ ໄປຄຸມຂັງ ອາບ–ເກືອ–ຍຸງ–ຣົ້ນ

ທົນຫອຍຮ້ອນ ເຮໃຈຍ້ານບໍ່ບ່ອຍ

ລາງຄົນ ຊ້ຳຈົ່ມບ້ອຍ ຍ້ອມເດີຍຫລົ້ມມ່ອນຍິມ ບໍ່ຢ່າແລ້ວ

■ ຕຣຸດລາວ ຫລົ້ນບໍ່ໄດ້ ລາວ "ບໍ່ໃຫຍ່" ຄືເຈັກ
ຕຣຸດເຈັກ ມີສິງໂຕ ແຫ່ກາງກຸງກວ້າງ
ມີຕຳຣວດ ຄຸມເຊີງໃຫ້ ຫົວຂະບວນສິງໂຕແຫ່
ບາດວ່າສົງການລາວ (ເຈົ້າໜ້າທີ່) ຊ້ຳໄລ່ຍາດຄຸມ້າ ເຊົາຫ້ອນສາດກັນ

■ ເບັ່ນຫຍັງ ລາວຈຶ່ງຫ້າມ ການມ່ອນປະເພນີ ລາວນໍ
ຫ້າມປາມ ແນວລາມົກ ກໍຫາກເພິ່ງຄວນຫ້າມ
ຫ້າມຂາດ ການສົງນ້ຳ ປະເພນີຕັ້ງແຕ່ເກົ່າ
ກາລະ ມັບມີສ້ອຍ ຊອຍເລື້ອຍເມື່ອຍມະໂນ

■ (ຊ່າງເທາະ) ເພື່ອຄວາມຈົບຣຽບຮ້ອຍ ເບັ່ນຣະບຽບຕາມແຜນ
ປະບ່ອຍຫລາຍ ເຮີງໃຈ ສາດຂີ້ຕົມຂອງເປື້ອນ
ເອົາຜໍດີຜໍຫລ້າງ ລາງສຽງຊ້ຳວ່າເຄັ້ງ
ຄັນບ່ອຍຫລາຍ ຊ້ຳເລົ່າເຕີມເຕື່ອມ ລາມລົ້ງລວດລອນ ກໍມີ

■ ເຮົານີ້ ຄິດຢາກຫ້າມ ບໍ່ໃຫ້ດື່ມເມຣັຍ
ບໍ່ໃຫ້ ມີການຫັນ ປິ່ນງົວກິນລ້ຽງ
ຫ້າມການ ກິນສິນຈ້າງ ຣາງວັນບົນເບີກ ກໍຄວນແລ້ວ
ຫ້າມສ້ອງສຸມເສບກົ້ວ ການດ້ອຍອະມຸກບາຍ ບໍ່ຍ່ຳແລ້ວ

■ ມາດວ່າ ຫ້າມສິ່ງນີ້ ເຫັນທີ່ດີລັກ
ມັກໃຈຫລາຍຊຸມເຮົາ ເຫລົ່າປະຊາຊົນເຊື້ອ
ຍ້ານແຕ່ຂີງຂັງຫລົ້ນ ພໍປານແຕ່ບໍ່ປາບ ນັ້ນແລ້ວ
ຄືດັ່ງລີງຫລອກເຈົ້າ ສາວນ້ອຍປອກອາວ ແທ້ມາ

ຂນະນັ້ນເປັ່ນຍາມຝົນ ໃຜ ໆ ກໍຈົ່ມເອົາຈົ່ມອັ່ງນໍາຖນົນຫົນທາງ ໃນເມືອງວຽງຈັນທນ໌ ຂໍຢ່າໃຫ້ອະທິບາຍຂາຍຂີ້ໜ້າສະພາບແກ່ນແທ້ອີກເລີຍ *ອ່ານເບິ່ງໃນກອນໂລດກະໄດ້*

ໃຜວ່າວຽງຈັນຫາບ໌ (ຊິບໍ່) ເສົ້າ ?

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວິຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບອັນທີ່ 30 ພຶສພາ 1970]

● ບັດນີ້ ກາລະນັບ໌ມ໌ຈົນ ຝົນເຮັ່ງເດືອນຫົກ
ຕົກບໍ່ມີຍາມເຫີຍ ເຫືອດເຊົາເບົາໄດ້
ໃຜວ່າວຽງຈັນແລ້ງ ໃຫ້ຈູງແຂນມັນໄປເບິ່ງ ເອົາທ້ອນ
ຕາມຕະຄອງຮ່ອງນ້ອຍ ນອງນ້ຳເນົ່າເໝັນ ຢູ່ມາ

● ບໍ່ຫ່ອນ ອຶດຢາກດ້ວຍ ນ້ຳເນົ່າແຄມຖນົນ
ໃຜບໍ່ ອະນາທອນ ກິ່ນເໝັນຂະຈອນຟຸ້ງ
ອົດທົນ ດົນເອົາທ້ອນ ຊາວວຽງເຈົ້າຢ່າຈົ່ມ
ຜລາເຮົາ ຫາກສ່ານີ້ ແປງສ້າງບໍ່ຊ່າງເດີຍ

● ອີກທັງ ການທ່ອງສ້າມ ທຽວໄຕ່ຕາມຖນົນ ກໍດີ
ແມ່ນຈັກ ມີອາຣະ ຣະບຽບການວາງໄວ້
ຕາມຊ່າງ ຫົວມັນທ້ອນ ໄຟແດງ—ມ້າດ່າງ
ຄວ່າວ່າ ມີເພື່ອໄວ້ ພໍອ້າງວ່າແຕ່ມີ

● ມີບໍ່ ເປັນປໂຍດນີ້ ມີແຕ່ຕື່ມຈິບຫາຍ
ຫາງມ້າ ລາຍເຜພັງ ແຕກກະຈອນເບັ່ນຫລົ້ງ
ຝົນຕົກ ລົມໄຫລທົ້ງ ເບັ່ນອັງບອກບໍ່
ຣົຖແລ່ນ ໂຕນກະແທກ "ຕັ້ງ !" ຂີ້ຕົມຟົ້ງສາດກັນ

● ນັບແຕ່   ຂຸດກົ້ມໄດ້   ບໍ່ທັນທົ່ວເຖິງປີ

ຍັງໃບ່   ທັນພໍ່ຜົນ   ກໍລອດເພພັງແລ້ວ

ຂອງບໍ່   ເບັ່ນຕານີ້   ບໍ່ມີຕາຍກໍຕາມຊ່າງ

ມີມ້າລາຍ   ກໍສ່ານັ້ນ   ບໍ່ມີໄດ້   ກໍສ່າດຽວ

● ໄຟແດງ   ເຫັນໂຫ້ໂລ້   ຣົຖຍັງປຽບກາງຕົວ

ຈະຣາ   ຈອມແຈທາງ   ກໍເບິ່ງດາຍຢູ່ໂທນໂທ້

ບໍ່ເຄີຍ   ເຫັນເອົາເຣື່ອງ   ບໍ່ໄພໃຫ້ເຂັດຫລາຍ

ສອນລາມ   ເລີຍຕ່າງລົ້ງ   ທະລອນຫຍ້າມຍ່າມໃຈ

● (ແມວວ່າ)....ໄມ້ບໍ່   ທັນແທກດ້າມ   ກໍພ້າວທ່າວທອນຕັດ

ບໍ່ຄິດ   ເລັງການໄກ   ເຫດຈັກມາພາຍໜ້າ

ແມ່ນບໍ່   ຍາວກໍຄຸງສັ້ນ   ເຣື່ອງພໍດີຢ່າຄອງຈອບ

ຄອນທີ່   ຄິດໄດ້ແນ່ງ   ດີແລ້ວກໍຈິ່ງທໍາ   ທ່ານເອີຍ

● ສຸດທີ່   ບໍ່ຢາກເວົ້າ   ຄວາມເກົ່າມັນຣົກ

"ໂອ໊ຍ—   ໄມ່ເອົາໄໝເລີຍ"   ມ້າບັກລາຍເມືອງຂ້ອຍ

ການຈັກ   ມາພາຍໜ້າ   ຍັງໜາແສນຍ່ານ

ຄັນຈັກ   ເຕີມຕື່ມສ້າງ   ຄອນໄດ້ຮິ່ມຕອງ   ຖີ່ທ້ອນ

● ມາດວ່າ   ເຮັດດັ່ງແລ້ວ   ກໍເບັ່ນດັ່ງຕາເຫັນ   ນັ້ນແລ້ວ

ເສັຽຊັບ   ສິນເງິນທອງ   ໝື່ນ—ພັນ—ແສນ—ລ້ານ

ເສັຽດາຍ   ເງິນເສັຽລ້າ   ຊາວປະຊາຜູ່ເສັຽສ່ອຍ

ເຮັດມ້າ   ລາຍສ່ານີ້   ກໍພອຍໃຫ້ກ່າວຕຽນ   ແທ້ນໍ

ທ່ານ ບ.ກ. "ເພື່ອນແກ້ວ" ອົດສາແບກສັງຂານອັນກອນຕາແມ່ຍິງ ມາຫາ ເລົ່າສູ່ຟັງວ່າ ມີຈົດໝາຍຈົ່ມນ້ອຍເນື້ອຕ່ຳໃຈມາແຕ່ເມືອງບາງກອກກ້ານນຶ່ງ ພ້ອມກັບດຶງຈົດໝາຍກ້ານນັ້ນອອກມາໃຫ້ເບິ່ງເປັນຫລັກຖານ ສຣູບຂໍ້ຄວາມວ່າຜູ້ສາວລາວທີ່ສຶກສາເລົ່າຮຽນຢູ່ເມືອງນັ້ນຖືກສຽດສີທຸ່ມຮໍວ່າ ບໍ່ທັນສມັຍ ນຸ່ງແຕ່ສັ້ນ ຈົນແນມບໍ່ເຫັນຄວາມງາມຂອງຂາໂຕ

ເອີນໍ! ໂລກເມືອງບາງກອກ ຈັ້ງແມ່ນເປັນເອົາຮ້າຍ ອັນພວກສາວ ໆ ດາວສັງຄົມ ເທື່ອຣະຍະທັນຕາເວັນຕົກຈົນລືມວັທນະທັມຂອງໂຕເອງ ແລ້ວຍັງບໍ່ພໍ ຍັງມາສະເອີຄືທຸ່ມຜູ່ເຂົາມີວັທນະທັມອີກ

ກະເປັນນິທານເຣື່ອງນຶ່ງຂອງຄົນໃນປະເທດຕາບອດຕາຈາວ

ແຕ່ວ່າການນຸ່ງສັ້ນ ໆ ຄືຜູ້ສາວໄທນັ້ນກະດີຢູ່ແນວນຶ່ງ   ຄືດີສຳຫລັບໄວ້ແກ້ຂັດ *ເນາະພີ່ນ້ອງລາວ !!*

ແດ່... ນັກສຶກສາຍິງລາວທີ່ບາງກອກ

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບວັນທີ່ 30 ມິຖຸນາ 1970]

▲ ແມ້ງນີ້ງ ສານສົ່ງໃຊ້ ຫຼຽວທ່ອງເຖິງຮຽມ
ບອກຂ່າວ ຄຳຈາຂານ ຈົ່ມຄອຍດີດ້ອຍ
ເຈັບເພື່ອ ໄທທາງພຸ້ນ ຜູ່ເມົາໃນບາງກອກ
ຖືຫຸ່ມ ມາດທະໜໍ່ນ້ອງ ຜູ່ສວມສົ້ນບໍ່ຽງສະໄບ ວ່າລື

▲ ຄວາມໃນສານບົ່ງຊີ້ ໃຫ້ຮຽມກ່າວກອນຖແລງ
ປອບປະໂລມໂອມຂວັນ ນ່ອນພະນາງທາງພຸ້ນ
ເຈົ້າຜູ່ ຈໍ່ຮະລີຜ້າຍ ຜາຍໄປຮຽມບ້ານເພິ່ນ ແໝງເອີຍ
ສັ່ງວ່າ ເກີດຕ່ຳຕ້ອຍ ກະໃຈດ້ອຍສຽດສີ ຮໍ່ມີ້

▲ ນ້ອງຢ່າໄດ້ທຸກຮ້ອນ ຄຳກ່າວຕຽນຕິ ມັ້ນທ້ອນ
ວ່າບໍ່ເດີນຕາມຍຸກ "ມຸ່ງກະໂປງຈຳກົ້ນ"
ວ່າບໍ່ເຮີງກະໂປງສັ້ນ ນຳແນວພວກຝຣັ່ງ
ດັດຈະຣິດຄຶດວ່າໂກ້ ໂຊວ໌ກົ້ນເປີດຂາ

▲ ຕາມຊ່າງ ເຂົາມັກເວົ້າ ຂົ່ມເພິ່ນຍໍໂຕ
ອັນເມົ່າເໝັນ ບໍ່ເຄີຍຍົກ ກ່າວອີງພິງອ້າງ
ຂອງເຮົາມີເຮົາອ້າງ ມີດີປະດາອວດ ຄອນແລ້ວ
ໃຜບໍ່ມີ ກໍຄວ່າຮ້ອນ ຮົນດ້ວຍຣິສຍາ ອຸ່ນເອີຍ

▲ ເຊີນມ່ອມ ພູມພາກດ້ວຍ ສັ້ນຕ່ຳ–ແພຂິດ

ບໍ່ກປິ່ນແຊມມອຍຜົມ ແບບລາວບໍ່ລືມເຊື້ອ

ໃຜຜູ່ມິນທາເອົ້າ ວ່າຍິງລາວບໍ່ກ້າວເກິ່ງ

(ຖືເສັຽວ່າ) ໝາຈອກຫອມເທົ່າຊ້າງ ສາມເຈົ້າອະເທີ່ຍທົ່ວ ບໍ່ຢ່າແລ້ວ

▲ ຂຶ້ນຊື່ ກຸງລ້ານຊ້າງ ບໍ່ເຄີຍແລ່ນນຳໃຜ

ຊາຫຍັງ ດົນລືມດຶງ ຢາກເຮັດດື້ພອກຕາຖ້ອ

ຂອງລາວມີ ກໍຄອນແລ້ວ ທີ່ດົນລາວຈັກຊູເຊີດ

ພູມໃຈ ທຸກສິ່ງລ້ອນ ທີ່ໝາຍຊື່ວ່າ "ຊາດລາວ"

▲ ອັນທີ່ ຮຽມແຕ່ງແຕ້ມ ກອນກ່າວກໍຍາວເຫລືອ

ຈຳຈາກ ລາລົງກອນ ກ່ອນຂອັນຊາວບ້ານ

ຂໍມ່ອມ ຍູກະເສີມສ້າງ ສຶກສາດີມີໂຊກ

ຢູ່ດີເຍີ ເຈົ້າຜູ່ຈອນຈາກບ້ານ ຮຽມແລ້ວຈຶ່ງຕ່າວຄືນ ພີ່ມາ

ຕອນນີ້ ໜັງສືພິມ "ຊາດລາວ" ກຳລັງສເນີປະຊາມະຕິ ກ່ຽວກັບບັ້ນຫາພາສາລາວ ເຣື່ອງສະກົດຕາມສຽງຕາມເຄົ້າ ຊຶ່ງທາງກອງອັນມະຄະດີ (ດຽວນີ້ສະຖາປະນາເປັນ "ສະພາຣາຊບັນດິດ" ແລ້ວ) ເຣັດຊົງເສີຍປານເບັ່ດເຫັນລູກ ໃຈກະເລີຍຄຶດຢາກເຢາະ ໆ ເພິ່ນເບິ່ງຈັກໜ້ອຍ ໃຫ້ຮູ້ສຶກໝໍ່ຄັນ ໆ ໃຫ້ເພິ່ນໄດ້ໂຜດກະຣຸນາເມດຕາປຣານີ ເປື້ອງປິ່ນໜ້າມາເອົາຫົວກັບມັບຊາເບິ່ງແດ່ຊຸ້ມດອກ ແຕ່ກະຈ້ອຍອັບ "ເພິ່ນບໍ່ເອົາຫົວຊາສ່ຳເຮົາຊາວບ້ານ" ໄດ້ຂ່າວວ່າເພິ່ນກຳລັງຫຍຸ້ງຍາກນຳວຽກລຶບຊື່ຜູ້ຣິຈນາໜັງສື ສິລປ໌ໄຊຍ໌—ສຽວສວາດ—ຊຽງໝ້ຽງ—ອຂຣະວິທີ———ຯລຯ ແລະອັນມະຄະດີອື່ນ ໆ ເປັ່ນສົລອົນ *ວ່າຊ້ານເດ໊ !!*

ບັນຫາອັກສອນລາວຈະກາຍເປັນໂຣກຊຳເຮື້ອ

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບວັນທີ 15 ກໍຣະກະດາ 1970]

▼ ແນວນະ— ມຸສໂລກເວົ້າ ຫລາຍຫລາກພາສາ ກໍບໍ່ງຶດ
ອັສ— ຈັນໃຈເຫລືອ ຕັ້ງແຕ່ລາວພົງເຊື້ອ
ຜະສົມຜະສານເວົ້າ ພາສາທະວິຊາດ
ຈັກວ່າ ລາວ—ຫລັ່ງຫລີ້ ຫາກເລີງເວົ້າສ່ວນສົມ

▼ ຄົນຜູ້ ໄກຫ່າງບ້ານ ຍັງກະວ່າງກະເວຈິດ
ຄຶດຮຸ່ງ ດິນແດນຫລັງ ກ່ອນເຄີຍກະເສີມສ້າງ
ວັນເຫລົ່າ ຫລົງລືມເຊື້ອ ພາທີຊອດຝຣັ່ງ ນີ້ມາ
ສັງບໍ່ ຄຶດອ່າວໄອ້ ພາສາເຊື້ອກຳເນີດຕົນ ແດ່ນໍ

▼ ອີກນຶ່ງ ການຂີດ— ຂຽນແຕ່ງແຕ້ມ ຂແນງພາກພາສາ
ບໍ່ວ່າ ຕາມສຳນັກ ຣາຊການ—ເມືອງບ້ານ
ຕາມຮອງຮ້ານ ຕຳຣາຮຽນ—ຈົດໝາຍເຫດ ກໍດີ
ຫາກຄວ່າຂຽນ—ຫາກຄວ່າໃຊ້ ບໍ່ເຄີຍຕ້ອງຄ່ອງກັນ ແທ້ແລ້ວ

▼ ການທີ່ ເປັນດັ່ງນີ້ ຍ້ອນເຮົາບໍ່ລົງຮອຍ ກັນມາ
ຝ່າຍນຶ່ງ ອີງຕາມຫລັກ ຝ່າຍນຶ່ງມີກົດໝາຍອ້າງ
ຄັນຈັກ ເອົາຕາມເຄົ້າ ມູລເດີມໃຫ້ແລ້ວທົ່ວ ໄປນັ້ນ
ກໍເລົ່າຄາ ເລົ່າຂ້ອງ ຂລັງດ້ອຍຣະບຽບການ ທ່ານເອີຍ

▼ ຄັນຈັກ ໂອມອ່ອນດ້ວຍ ດອມທີ່ດຳຣັດ ດັ່ງນັ້ນ

ພາກັນ ຂຽນຕາມສຽງ ຊ້າວ່າເຂີນເບັ່ນກະດ້

(ກວາງນໍກວາງ !) ສັງມາກິນໝາກຂາມບ່ອມ ໃຫ້ມັນຄາກົ້ງຂໍມັ້ງ ສັນນີ້

ໄມ້ໄບ່ທັນແທກດ້າມ ສັ່ງພົ້ນພ້າຜ່າລົງ ເຣັ່ງມໍ

▼ ຜູກມັດແລ້ວບໍ່ແກ້ ບໍ່ມານຂອດເບັ່ນປົມ

ຂຽນຕຳຣາພາສາ ບໍ່ຄິດການໄກໄອ້

ພາດຜິດ–ໄປໃຜຫຍຸ້ງ ແມ່ນລາວເຮົາຫລືຊາດອື່ນ

ຄອນທີ່ບັງຄັບໃຊ້ ຕາມຊີ້ບົ່ງການ ບໍ່ຍ່າແລ້ວ

▼ ມາດວ່າ ປະບ່ອຍໄວ້ ບໍ່ປົອປິ່ນແປງບົ່ດ ດັ່ງນີ້

ໂຣຄະ– ພັຍພາສາ ຊິເກີດເບັ່ນຊຳເຮື້ອ

ປະລະ ຈົນເກີນແກ້ ພາຍລຸນໄດ້ໂອ້ອ່າວ ອີຫລີແລ້ວ

ອະມຸ– ຊົນເກີດຫລ້າ ຊິແພຊີ້ສາບສະເອືອມ ທ່ານເອີຍ

ລະຫວ່າງການສອບເສັງ ເອົາໃບປະກາດທາງມະຫົມມະຫາປີມັ້ນ ເກີດມີການຕົກຕັກບໍ່ເຂົ້າທ່າຢູ່ແດ່ ທາງກົມມະການຊ້ຳຫູແຈ້ງຕາໃສ ໄປຮູ້ເຫັນພຶຕິການບໍ່ດີບໍ່ງາມຂອງສົງຄ໌ລາງຮູບເຂົ້າ (ບໍ່ຮອດຫ້າອົງຄ໌ຊ້ຳດອກ) ເຣື່ອງກະເລີຍແດງຂຶ້ນມາ ພຣະພວກຕົ້ນເຫດຊ້ຳຍັງບໍ່ອ່ອນຍອມ ກັບຊັກຊວນເອົາພຣະສົງຄ໌ອົງຄະເຈົ້າຜູ່ບໍ່ຮູ້ນັຍນຳກໍ່ການປະທ້ວງ ເຮົາມັນເປັ່ນຄົນປາກບໍ່ຢູ່ເປັ່ນສຸກ ກະເລີຍສອຍລອຍນຳເພີ່ນຕາມ ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງເຮົາເປັ່ນການສ່ວນຕົວ ຜູ່ອື່ນບໍ່ກ່ຽວ ໃຜມີທັສນະຄວາມຄິດເຫັນບໍ່ຄືກອນບົດຕໍ່ໄປນີ້ກໍຂໍໂທດ ແຕ່ຢ່າລືມງ່ຽງຫູຟັ່ງ ໆ ໄວ້ *ຈັກເລົ່າແດ່ກໍ່ດີ...*

ກາບຮຽບພິມດີດກັບອັງກິດບັ້ນຫລືຄອງສິງ ?

[ຈາກຄຳກອນຊູດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບວັນທີ 15 ສິງຫາ 1970]

△ ປີກໄບ່ ທັນຫຸ້ມກົ້ນ ກໍຫ້າງທ່າປະຊຸມສຽງ ກ່ອນແລ້ວ
ເຂົາໄບ່ ຈົງພຽງຫູ ກໍ່ຊິດຈົນຂັນສູ້
ຕົນຫາກ ຍັງທັນພ້ອມ ພຽງພໍກ້າເກັ່ງ ດີນັ້ນ
ມາດ່ອນ ຕົບປີກທ້າ ຜຍອງສູ້ບໍ່ໃຊ່ການ ຍ່າເມີ

△ ປຽບດັ່ງ ສິງກຸ່ມນ້ອຍ ທີ່ມີເຫດເບັ່ນໄປ ຮຸ່ງພັ້ນ
ຄຸມຄຽດ ກັນການເສັງ ກອດຄະແນນຄະມາເຈົ້າ
ຄັດເດັ່ງ ໃນຫົວຂໍ້ ຄຳຖາມ—ຄຳຕອບ
ເສັງຕົກ ເລີຍໄຫ່ຮ້ອງ ແຊວທ້ອງຕໍ່ກະຊວງ

△ ອັນທີ່ ການຮຽກຮ້ອງ ໃນແຫ່ງສິດທິ ວ່ານັ້ນ
ກໍຫາກ ເບັ່ນກິດຈາ ທີ່ຊອບທັນທັນອ້າງ
ແຕ່ກໍ ຄອນຄນິງຮູ້ ກາລຍານ ແລະ ມູນເຫດ
ໃຊ່ວ່າ ຫອນບ່າວທ້ອງ ບໍ່ທັນໄດ້ຮິ່ມຕອງ ກ່ອນມາ

△ ດຽວນີ້ ເມືອງເຮັ່ງຮ້ອນ ຕົກທີ່ກະລິຍຸກ
ສົງຊຶ່ງ ໄລຕັນຫາ ພາກພຽນຮຽນຮູ້
ຄອນທີ່ ທຳຕົນພຽງ ພຣະສັມມາຕຣັດບອກ ປາງນັ້ນ
ວາງຈິດ ຕັ້ງທ່ຽງໝັ້ນ ແຕ່ໃນຮົ້ວສາສນາ ຊອບແລ້ວ

△ ບໍ່ຫ່ອນ ວາມິດດ້ວຍ ອົງປະກອບບໍຣິຫານ
ພາໃຫ້ ການປົກຄອງ ໝູ່ສົງບໍ່ຄົງໝັ້ນ
ແຕກຕື່ນ ອົລເວງມ້າງ ສຖາບັນພຸທສາດ ດັ່ງນີ້
ສັກແຕ່ ເບັ່ນພຣະລ້າ ເປືອງຜ້າແຜ່ນໄຕຣ ແທ້ແລ້ວ

△ ຍາມຮຽນ ເທື່ແຕ່ດ້ານ ພົມດິດ–ອັງກິດ

ບໍ່ຈຈັຍ ໂຍມພຽນຫາ ພຣະເນນເຄນໃຫ້

ຂົນໄປ ເວນອາງຈ້າງ ແຕ່ໂຮງຮຽນພົມດິດ

ຫວັງທໍ່ ໃບປະກາດນ້ອຍ ມາໂອ້ອອດກັນ ໝ່າຍມໍ່

△ ຍາມເສັງ ຈໍ່ງບໍ່ແຈ້ງ ໃນແຕ່ງຕໍາຣາ

ຮຽນໝົດປີ ເປົ່າດາຍເສັຽຖົ້ມ

ປອມລອກ ລາຍມືດ້ອຍ ກົລໂກງຮ້ອຍແປດ

ຫວັງພຽງ ລາບຍົດຊັ້ນ ອັນເບັ່ນຂັ້ນສົມມຸດຖານ

△ ສົງບໍ່–ຄວນໂລບດ້ອຍ ລາບ–ຍົດ–ສັຣເສີນ

ກົລໂກງ ການເບືອນບິດ ລ່າຍພາງຄວນເວັ້ນ

ຍາມໃດ ກັມມໍາພ້ ຄາຄໍຄາຍບໍ່ອອກ

ຄິດັ້ງ ເສັງເທື່ອແລ້ວ ທີ່ມໍາໄດ້ໄລ່ທັນ

△ ເວນຈັກຕົກແຕ່ເຈົ້າ ຕົນຜູ້ກະທໍາຜິດ

ຕລອດທັງວົງການ ຄນະສົງກໍໝອງເສົ້າ

ເສັຽດາຍເດ໊ພົມຜ້າ ເຫລືອງງາມທີ່ເປື້ອງຫົ່ມ ດິງມັ້ນ

ກັບເກີດ ລາມລຸກໄໝ້ ມະໂນເຈົ້າຜູ້ຂາດສິລ ວ່າລີ

△ ການດິດພົມດັ່ງມັ້ນ ລີໃຊ່ຄອງສົງ

ການຮໍ່າຮຽນອັງກິດ ໃຊ່ລີຄອງເຕົ້າ

ຮຽນວ່າ ການຮຽນຮູ້ ໃນພຣະທັມມັ້ນຈໍ່ງແມ່ນ

ບຸຕຣາພຸທເຈົ້າ ຄວນຕັ້ງຕໍ່ແຕ່ທັນ ຊອບແລ້ວ

ຕົກມາທາງເດືອນນີ້ ໜັງສືພິມຣາຍວັນທີ່ວອຽງຈັນ ມີແຕ່ຂ່າວສໍ້ຂ່າວໂກງ ຂ່າວກິນບ້ານກິນເມືອງ ກິນກັນມິດ ໆ ຈົນເບື່ອຂ່າວບໍ່ແລ້ວ ລາມມາຮອດຂ່າວເຈົ້ານາຍອົມເຫັງເຕັງເຕັກພອກໄພ່ພ້ຳພ້າແຫລ້.... ບ່າ... ນ້ຳໃຈພີ່ນ້ອງລາວເຮົານໍ່.... ເສິກນອກກໍ່ພໍ່ເສິກນອກ.... ແລ້ວຍັງມີເສິກໃນອີກ.... ເສິກໃນມຸ້ງມັນຫົນບໍ່ໄດ້ ກໍ່ປະຮ້າງຫ່າງໜີກັນໄປ ແຕ່ເສິກໃນວົງສັງຄົມປະຈຸບັນນີ້ຈັ່ງໃດກໍ່ຂໍວ່າກັນກ່ອນເທາະ... ກົດໝາຍຣັຖທັມມູນໃຫ້ສິດເຮົາ ເວົ້າໄດ້ປາກດັງພໍ່ແຮງແລ້ວ.... ອິນບໍ່ປາກບໍ່ເວົ້າຈັກນ່ອຍຊິຫາວ່າ *ບໍ່ຮູ້ຈັກໃຊ້ສິດ*...

"ຫອບ" ຂີ້ດິນດາກ

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບວັນທີ່ 30 ສິງຫາ 1970]

▽ "ຂີ້ຂ້າ ມາຈາກໄດ້ ອຳນາດເປັນນາຍ ກໍມີ
ເລີຍເລົ່າ ຫລົງມົວເມົາ ຍົດຖາບັນດາຊັ້ນ
ເຮີງເທີ່ ຈົມເຈີຍ "ຂ້າ" (ນີ້ລະ !) ອິດທິພົນມີມາກ
(*ຕັ້ງທີ່ແທ້ ຂີ້ດິນດາກ*) ຕິດຫົວ ແຕ່ລະນ້ອຍ ໂງແງ້ນວ່າແມ່ນຫອມ

▽ ອັນວ່າ ຍົດແລະຊັ້ນ ທີ່ຕັ້ງແຕ່ງວ່າເປັນ*ນາຍ* ດັ່ງນັ້ນ
ບໍ່ໃຊ່ ເປັນນາຍຄຸມ ຂູ່ເຂັນຊາວບ້ານ
ເຮັດວຽກ ຕາງຊາວບ້ານ ຜູ້ໂຮມເງິນກັນອອກ
ໂຮມເງິນ ມາວ່າຈ້າງ ໃຫ້ຊຸມເຈົ້າວ່າການ

▽ (ຄວາມຈິງ ຂ້າຣາຊການ) ກໍຫາກ ແມ່ນ*ລູກຈ້າງ* ນ້າຕ່າງປະຊາຊົນ ແທ້ດາຍ
ຫາແມ່ນ ເປັນເທວາ ຂີ້ໃສ່ດາວເດີນຟ້າ
ຕັ້ງວ່າ ຄົນ (ເດີນດິນ) ກິນເຂົ້າ ຫົວດຳຄໍກົ່ວ ເຮົານີ້ແລ້ວ
ແຕ່ວ່າ ເປັນຜູ້ຮູ້ ການບ້ານຜ່ານເມືອງ

▽ ອັນທີ່ "*ນາຍ*" ໃຫຍ່ແທ້ ນັ້ນແຄມຢູ່ "*ເພິ່ນດີຫລາຍ*"
ແນວພຍານາໂຄ ບໍ່ຫ່ອນກິນຈິວສ້ອຍ
"*ນາຍກະເທີນ*" ນີ້ຕີ້ "ແຍ້" ເກັບກິນໂກງບໍ່ເລືອກ
ຄືດູ່ ເລີມ–ຄໍ–ຄ້າວ ຊີວກຸ້ງຊີ່ຫ່ອນຫລໍ

▽ ອັນຈັກ ເສັຽຊື່ເຈົ້າ "ນາຍໃຫຍ່" ຄືສາຍໃຍ (ແປວ່າພວກພ້ອງວົງວານ)

ເສືອບໍ່ ກິນມັງສາ ແຫ່ງເສືອດຽວເຊື້ອ

ລູກນ້ອງ ກິນນາຍແກ້ ກັນຕາງກັ້ນຕ່າງ

ເຂັນບໍ່ ໃຫ້ແລ່ນຕ້ອງ ພົງເຊື້ອແຫ່ງເສືອ ແທ້ແລ້ວ

▽ ລາງຄົນ ປິນບ່າຍອື້ນ ຈາກໄພ່ສາມັນ

ພໍເປັ່ນ ດີມີສຸກ ໃຫຍ່ໂຕຄຸຍໂອ້

ຄຶດດັ່ງ ງູສິງເຮືອຍ ລົງມາປ່າຕື່ນ

ຕົນຕິດ ຫົວເທີ່ຫ້າວ ວ່າຫອນຊ້ອນປົ່ງຊອນ ກໍ່ມີ

▽ ຄອນທີ່ ຄຶດຈື່ໃຈ້ ຈຳຈື່ສັງວອນ

ວ່າຕົນ ກິນເງິນເດືອນ ຣາສດອນຊາວບ້ານ

ບໍ່ແມ່ນ ມູນມັງເດົ້າ ບັຣພະການພໍ່ຕູ້ເກົ່າ ໃຜມາ

ບຸນຄຸນ ເພິ່ນຊູບລ້ຽງ ກໍ່ຄວນນ້ອມຖ່ອມຕົນ ຊອບແລ້ວ

ห้ามจำหน่าย

ເຣື່ອງໄທບ້ານຕົ້ນເຜິ້ງ ຮຽກຮ້ອງເອົາພຣະພຸທຮູບຄືນນີ້ ເປັ່ນຂ່າວໃຫຍ່ໃນຮອບເດືອນກັນຍາ 1970... ຂ່າວໃຫຍ່ຈົນຂຶ້ນຮອດກະຊວງທັມມະການ ແລະຮອດກະຊວງຕ່າງປະເທດຂອງໄທ ບ້ານໃກ້ເມືອງມໍ່ຄົນລະຟາກນ້ຳຂອງ (ແຕ່ກ່ອນຢູ່ຄົນລະຟາກຟູ.... ພຸ້ນກໍ ຟາກໂຄຣາດລົງໄປທາງສຣະບູຣີອີກພຸ້ນກໍ.... ດຽວນີ້ໄທຫຍ້າມາໆໆ ຈົນຄຸງນ້ຳຂອງແລ້ວ) ລາວໄທບໍ່ແມ່ນອື່ນໄກພີ່ນ້ອງກັນເພິ່ນວ່າ!! ບາດເທື່ອລາວຟາກພຣະພຸທຮູບໄວ້ແລ້ວ ທວງເອົາຄືນ ເພິ່ນຊ້ຳຕອບມາວ່າ ກົມສິລປະກອນໄທຂຶ້ນທະບຽນເປັ່ນສົມບັດຂອງຊາດ (ໄທ) ໄປແລ້ວ ວ່າເນ!!

ໃນເມື່ອພູ່ເຮັດພໍ່ເຫລືອມພ້າກັນແນວນີ້ ເຮົາກໍເລີຍຮ້ອງໄຮຊ່ອຍສຽງໄຮ່ຮ້ອງຂອງພີ່ນ້ອງລາວບ້ານຕົ້ນເຜິ້ງ... ຫວ່າງບໍ່ຈັກເດືອນມານີ້ຄືນຂ່າວວ່າ *ຈຶ່ງຄືນໃຫ້ຫລືໃດນີ້ລະ !!*

ອັນເນື່ອງມາຈາກການເຄື່ອນໄຫວ
ຂອງຊາວພຸທບ້ານຕົ້ນເຜິ້ງ

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວິຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບວັນທີ່ 15 ກັນຍາ 1970]

□ ຊາວພຸທ ລາວລຸກຂຶ້ນ ທະລອນຕື່ນມຶນຕາ ຊອບແລ້ວ
  ທວງຫາວ ຖາມສິດທິ ເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ໄທຮູ້
    ວິງວອນໃຫ້ ໄທຄືນພຸທຮູບ
      ກ່ອນທີ່ ເຄີຍຝາກໄວ້ ຄືນໃຫ້ແກ່ລາວ ວ່ານາ

□ "ໄທ" ປະກາດໂບ້ງ–ບ້າງ ປານວ່າມັກເລງໂຕ
  ບອກວ່າ "ໄອ.ໂນ.ເດ." ບໍ່ຮຽນທະບຽນເປັນໄທແລ້ວ
    ບ໊ະ ! "ຢາກດັງ" ຫຍັງກະດ້ ຂໍຄືນດາຍດອກເພື່ອນ
      ສັງເລົ່າ ເຮັດດ້ານ ໆ ວ່າໂອນຂຶ້ນແກ່ໄທ ດັ່ງມັ້ນ

□ ໂລກນໍ່ໂລກນັກ "ບ້ຽວ" ຫລົບຫລີກເບັ່ນທາງ
  ບິດເບືອນ ຫາກົລໂກງ ລ່າຍພາງທັງສ໌
    ຂອງເພື່ອນ ເວນອາງມ້ຽນ ໄມຕຣີແຝງຝາກ
      ສັງເລົ່າ ອົມ "ຂເມືອບ" ເຂົ້າ ພຸງທ້ອງພະລະການ ດັ່ງນີ້

□ ຊາແຕ່ ຸທຮູບເຈົ້າ ອົງກ່າວໃນກອນ ເມື່ອໃດ
  ຍັງອົງ ນໍຣະກົດຂຽວ ນິງເມືອງວຽງກວ້າງ
    ປາງເມື່ອ ແດນລານຊ້າງ ເສັຽຊັຍຂຶ້ນສ່ອຍ ໄທພຸ້ນ
      ໄທກໍ ທຸບທອບທົ໊ວ ເມືອມ້ຽນທີ່ໄທ ຖ້ອນແລ້ວ

□ ອັນນີ້ ເຮົາບໍ່ເວົ້າ ທ້ອງທ່າວຫາວຖາມ ເພື່ອນມາ

ເພາະເພື່ອໄທຕີຍຶດ ຄອບຄອງເປັ່ນເຈົ້າ

ເສັຽຊັຍ ເສັຽເມືອງກວ້າງ ເສັຽອົງພຸທຮູບ ຕາມຊ່າງ

ແຕ່ສ່ວນ ຜົ່ງຝາກໄວ້ ຄອນໄດ້ສົ່ງຄືນ ຊອບແລ້ວ

□ ມິດຈັກ ຍິນຢູ່ໝັ້ນ ເພື່ອເຮົາຂອດໄມຕຣີ ເພື່ອນເອີຍ

ເພື່ອນວາງໃຈໃນສັຈ ຈິ່ງຝາກຜົ່ງຍັງເຈົ້າ

ເພື່ອນປຶກຂາແຂງກ້າ ຈິ່ງໂອຫັງໂອ້ອວດ

ຖືທຸ່ມ ລາວປະເທດນ້ອຍ ບໍ່ກົວຢ້ຳຍ່ຳເກງ ວ່າລື

□ ສັງຂົມເຫງບອບບີ້ ຣັດບີບຫົວໃຈ ເຮັ່ງມໍ່

ແມ່ນບໍ່ກາງອາສັຍ ເພາະເພື່ອລາວຫລັງຫລ້າ

ກໍ່ທໍ່ ຄອນກູນເກືອ ໄມຕຣີຕຸ້ມຕ່ອມ ດີດາຍ

ໃຍບົວ ຕັດຂາດບັ້ນ ດຽວໄດ້ເມື່ອໃດ ເພື່ອນເອີຍ

□ ຂໍດີ ໆ ບໍ່ໃຫ້ ອວດເກັ່ງໂອຫັງ ຊອບລື

ລາວກໍ່ມີຫົວໃຈ ຈື່ຈຳເຄືອງແຄ້ນ

ແມ່ນວ່າມີເງີນລົ້ນ ເຕັມຖົງຍ່າພ້າວອົ່ງ ຫລາຍເນີ

ລາງເທື່ອພອມບ່ອນໃສ້ ຖົງເບັ້ງຊີເລົ່າໂກນ ບໍ່ຢ່າແລ້ວ

□ ແດນລາວ ຕັ້ງແຕ່ກີ້ ດຸງເຂດ "ອີນາງໂມ"

ຄິດວ່າ ລາວໄລລືມ ເຣື່ອງຫລັງເສັຽສ້ຽງ ລືເພື່ອນ

ລາງເທື່ອ ມີຄົນກ້າ ຕອມພົນໂຮມຊາດ

"ແດນອີສານ" – "ນ່ານເຈົ້າ" ຊິໄປຄ້າງຢູ່ໃສ

□ "ໄທ" ດົງເຫລືອທີ່ໝ້ອງ ພໍກະຕ່າຍນອນຕາຍ

ເກີດຂເມນ ທວງຖາມ ແຂກ "ມາເລ" ກໍ່ຫລອນທ້ອງ

ໄທຈັກເຫຫັນໝ້າ ຫາໃຜໄວ້ເປັ່ນເພື່ອນ

ຫາກໂອຫັງບ່ອງບ້າ ສະຫາວອ້າງອວດຕົນ ດັ່ງລື

ເວົ້າອີ່ຫຍັງກະບໍ່ເລີກບໍ່ແລ້ວ ຍັງຕ້ອງໂງຄືນມາປາກປຽກປາກເມືອກ ນຳການສ້ຣາດບັງຫລອງອີກ.... ບໍ່ເອົ້າກະບໍ່ໄດ້ມັນຍັງບໍ່ທັນດັບພໍ່ດັບແມອມັນເທື່ອ.... ເອົ້າຢູ່ເລື້ອຍ ໆ ປານນີ້ບ້ານເມືອງກໍ່ຍັງທຸກຍາກປາກໝອງລົງໄປຢູ່ບໍ່ເຊົາ.... ຂຸມໂບ ປະມານແຕ່ລະປີເລີກລົງໄປຊັກໃຊ້.... ເລີກຈົນກາຍຂຸມເບັ່ມສ້າງ.... ເບັ່ມເຫວໂບ ປະມານໄປແລ້ວແຕ່ເທິງ.... ບໍ່ເລີກໄປໜ້າກະບໍ່ທົມ ຂອງວ່າຜູ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຫາ ເງິນເຂົ້າຫລວງມີແຕ່ຫາທາງກິນ.... ກິນທີ່ໃດບໍ່ພໍຈົນໃສ້ຊິແຕກຕາຍແລ້ວຍັງບໍ່ຮູ້ອີ່ມ....

ໃຫ້ມັນໃສ້ແຕກຕາຍອີ່ຫລີກະຄືຊິດີບໍ່ປອກ.... ອັນພວກມັກຍັກຍອກເບືອນບິດ *ຈົນຕ້ອງແຕ່ງກອນ "ບໍ່ຽວ" ໃສ່ນີ້ກໍດາຍ*

ບ້ຽວ (ຕລອດຣາຍການ)

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວິຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບອັນທີ່ 15 ຕຸລາ 1970]

* "ດົມ" ຜູ່   ເກັບກ່ຽວຫຍ້າ   ມຸງທົ່ງລານຫລວງ
ຍາກຈິ   ພໍພຽງມຸງ   ທົ່ງຫລວງດູກອ້າງ
"ຣັຖ" ຜູ່   ຫາຣາຍໄດ້   ຈຸນເຈືອທັງປະເທດ
ຍາກຈິ   ພໍຈ່າຍໃຊ້   ຣາຍໄດ້ບໍ່ທໍ່ເສັຽ

* ຍ້ອນມີ   ຣອຍຮົ່ວແບ້ວ   ເບັ່ນບ່ອງຫລາຍທາງ
"ຂາເຂົ້າ"   ຮວາຍເບັ່ນສາຍ   ຣາດລາມຕາມຂັ້ນ
ເກັບໄດ້   ມາເບັ່ນລ້ານ   ສເນີນາຍດ້ານເດີ່ງ
ນາຍກໍ   ຫາແງ່ "ບ້ຽວ"   ລິບສູນຖື້ມອີກນຶ່ງຕົວ

* ກວ່າຈັກ   ເຂົ້າສູ່ທ້ອງ   ພຣະຄັງໃຫຍ່ທີ່ຂຸມເລິກ
ເກືອບບໍ່   ເຫລືອພໍສິບ   ສ່ວນພັນໃນລ້ານ
ຣັຖຕ້ອງ   ຂົມຂວາຍໃຫ້   ຂຸມເຕັມເຕັ້ມແລ່ນ
ງົບປະ—ມານຂາດໃຊ້   ຕ້ອງຍືມກູ້ປະເທດໄກ

* "ຂາອອກ"   ຊອກແງ່ບ້ຽວ   ຍັກຍອກທາງລັບ
ຫາຫລັກ – ຖາມກົລໂກງ   ຫລ່າຍພາງທາງສ້
ຊື້ສອງ   ລົງບັນຊີທ້າ   ຫາກິນປັ້ນປອກ
ລອກບັນ—ຊີຕື່ມຂັ້ນ   ອິງອ້າງອອດສເນີ

* ຊື້ຂອງ   ແຕ່ລະໜ້ອຍ   ບັນຊີບອກເບີ້ນຊາວແສນ
ສັ່ງຂອງ   ສອງຣາຍການ   ບອກນາຍວ່າມີຮ້ອຍ
ເກັບພາສີສິນຄ້າ   ໄດ້ສອງກໍເກົ້າໂກດ
ນຳເງິນເຂົ້າສູ່ຫ້ອງ   ພະຄັງກອ້າງແຕ່ແປດແສນ

* ສິນຄ້າ   ມາຮອດຫ້ອງ   ຍັງທ່າພາສີ
"ເຈັກ" ເສດຖີທົວໃສ   ຈອບອອຍສົມຈ້າງ
ຂອງ "ອົ້ວ" ມີສາມໂລ້ຍ   ລາຍການມາຮອດ
"ອົ້ວ" ຈ່າຍລີ້ສີ່ລ້າງ   ໃຫ້ລື້ແຈ້ງແຕ່ເດິງລຽວ

* ແມວນີ້   ບໍ່ແມ່ນສ້   ຣາສດອກ–ແຕ່ບັງຫລວງ
ບໍ່ອາດ   ສັງຂຍາມບ   ຫລາກຫລາຍລາຍ "ບ້ຽວ"
ມັນຫາກ   ເຫລືອແຮງຮ້າຍ   ດັງໄຟດົ້ມຊູ່ມ
ຜົມ (ອັບປີມັນ) ຫາກ ລົມລອດມື້   ດັງໄດ້ກໍບໍ່ເຮືອງ ແທ້ແລ້ວ

* ຮຽນຍິ່ງຄິດຍິ່ງເອົາ   ອົກຊິແຕກຕາຍດັບ
ຄິດຮຸ່ງ   ຄ່ຳຫວາຍຜົ່ນ   ແຫ່ງອົງພຸທໂທເຈົ້າ
ອັນທີ່   ຜົມຕົກເຫັ້ງ   ຊາຍໂຫມຕັ້ງອົ່ງ
ກາງຈັກ   ກອຍຕັ່ງມ້າ   ດາໄດ້ດັ່ງໃຈ

* ຮອຍທີ່   ແສນປລາດລ້ຳ   ໃຫໃຫຍ່ຍັງເຫລືອ
ໃຫຍ່ອມ   ຍັງທັນມີ   ທ່ອງພໍພຽງນ້ອຍ
ຄິດໄປຫລາຍເລີຍປູ້   ສມອງຕັນຕັບຊິແຕກ
ຄິດໄປຫລາຍແຫ່ງຫຍຸ້ງ   ພໍແລ້ວບໍ່ຢາກຈາ

ແລ້ວກໍມາເຖິງປາງບຸນຈ່ວງເຮືອ ຊຶ່ງເປັນບຸນປະເພນີຂນານແທ້

ແລະຂນາດໃຫຍ່ປາງນຶ່ງຂອງລາວ.... ຜັດແຕ່ຈື່ຄວາມໄດ້ກໍເຫັນເຮັດກັນມາຄືຕາເຫັນດູ່

ປີ.... ແຕ່ປາງພໍ່ປາງແມ່ກໍຄົງເຮັດຄືຕາຍດຽວກັນນີ້ເປັນແນ່ແທ້

ມີຫລາຍຄົນທຸ່ມຣໍາທ້າທາຍປາໄນວ່າຄືຊິແຕ່ງເປັນແຕ່ກອນ... ລອນ ໗ ຂຽນ

ກາບຄືຊິອ່າງຍ່າງ ກໍເລີຍລອງບ່າຍປາກກາອອກມາເປັນກາບຕາມອາດ

ຂໍໂທດເທາະ... ໃຫ້ຂຽນຫຍັງແຕ່ງຫຍັງກໍຄົງບໍ່ພົ້ນຖາກຖາງສຽດສີຕາມເຄີຍ

ຂອງມັກແນວນີ້

ແລ້ວຢູ່ເມືອງເຮົານີ້ກໍເຫັນມີແນວໃຫ້ເວົ້າໃຫ້ວ່າໄດ້ຢູ່ບໍ່ຂາດປາກ*ອິຫລິເນາະ*

ກາບເຊີ້ງເຮືອຊ່ວງພັທບາ

[ຈາກ "ອານາຈັກກະວີ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບອັນທີ່ 15 ຕຸລາ 1970]

ປິດສ່ອງເບິ່ງ—ສ່ອງປິດສ່ອງເບິ່ງ ປິດແລ້ວສ່ອງກາບເຊີ້ງໄຫເຮືອ
　　ພາຍເຮົາພາຍຂໍ້ເຫລົ້າເຮົາພາຍ ເຮືອເຮົາແຊມພັກປູມຂໍ້ເຫລົ້າ
　　　ພາຍຜ່ອງເຊີ້ງ ລາງເຊີ້ງຜ່ອງພາຍ
　　　　ໂອມພຸທໂທມະໂນປລາດ ອິປະລາດເອົາເຫລົ້າເບັ້ນຄຸມ

ການທຳບຸນມີເນົາຈົ່ງມ່ອນ ກໍດົງສ່ອນຕົກອະເວຈີ
　　ປະເພນີຜູ່ເຖົ້າອຸບາດ ພາເຮົາຂາດສີລຂ້ສຸຣາ
　　　ສາທຸສາຍໍມີສຸດສອດ ວ່າແລ້ວຕອກລີນແຜ່ງມາແຖມ
　　　　ເຮືອເຮົາແຊມສຸຣາພາຫງ່ຽງ ຍ້ອນເຖົ້າເກົ່າພາລ້ວຕາມເປີງ

ປາກຖືສີລມືຖືຈອກເຫລົ້າ ລົງເຮືອຊ່ວງຖວາຍພ່ຳຖວາຍແຖມ
　　ຖວາຍມາໂຄພີພູພີຖ້ຳ ພີແມ່ນ້ຳວັງໃຫຍ່ລຳຂອງ
　　　ຮີດສິບສອງຍັງຄອງສິບສີ່ ຮີດພູມີຜູ່ເຖົ້າພາທຳ
　　　　ດີແຕ່ນຳຕາມຫລັງບໍ່ແກ້ ບໍ່ກ້າວພ້າການຊ່ວງເຮືອຍາວ

ບ່າວໄຫເຮືອເມົາແປເມົາແປດ ພາຍແລດ ໆ ຕາມຮີດຕາມຄອງ
　　ຂອງບໍ່ດີສັງຄົມເຊັງຊ່າ ພາກັນຊ້ອງມາເບິ່ງເບັ້ນຝູງ
　　　ຕອນບັ້ນປຸງການເສັງເຮືອຊ່ວງ ໃຫ້ກ້າວລ່ວງສົມພັທນາ
　　　　ເບັ້ນກີລາເຮືອຍາວແຫ່ງຊາດ ບໍ່ແມ່ນຝາດໂຮມຊ່ວງອັນດຽວ

ເຮືອລຳດຽວພາຍເສັງແປດລ່ອງ　ລົມເຫລົ້າແຜ່ງແຮງອ່ອນພໍຕາຍ

ພາຍເຮົາພາຍແຂນລາບ່າງສ່າງ　ພາຍຜ່ອງເຊັ້ງຂໍເຫລົ້າເພີ່ມກິນ

ຫວັງຮາງອັນ (ຊໍ້າ) ບໍ່ພໍກຸ້ມເມື່ອຍ　ໄດ້ແຕ່ຊື່ມີໝ້າມີຕາ

ມີສຸຣາເບັ່ນແຮງຢູ້ຊ່ອຍ　ຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍຈົນເຖົ້າຈົນຕາຍ

ເຫັນແຕ່ພາຍຄືເດີມບໍ່ບ່ຽນ　ຍາກແລະຫຍຸ້ງແບບນີ້ຄູ່ປີ

ໂອເຮົາໂອ　ເອົ້າໂອ່ເຮົາໂອ　ປິດແລ້ວສ່ອງເບິ່ງຫຍຸ້ງປານໃໝ

ພາຍເຮົາພາຍ　ສິພາຍເຮົາພາຍ

ຍາມນີ້ແມ່ນຍາມບຸນກະຖິນ... ເພິ່ນເທິ່ກັນຕວ່າພີ່ນ້ອງລາວເຮົາກໍ... ເທິ່ເຮັດກອງກະຖິນອອດອ້າງກັນ ໃຜເປັນເຈົ້າພາບກະຢາກຍິ່ງໃຫຍ່ ກະຢາກໄດ້ໜ້າ... ເວົ້າແນວນີ້ບໍ່ແມ່ນອິດສາຕາຮ້ອນ ທີ່ໂຕບໍ່ມີເງິນເຮັດບຸນເອົາໜ້າອອດໂລກຄືເພິ່ນພິສັງ ດອກ ແຕ່ວ່າເວົ້າ... ຈຳໃຈເວົ້າຍ້ອນຄິດສົມເພດເວທນານຳຄວາມໂງ່ຄວາມຫລົງຜິດ ຄິດບໍ່ຖືກຂອງເພື່ອນມະນຸດ...

ກະຖິນຕາມທີ່ອະທິບາຍໄວ້ໃນກອນບົດຕໍ່ໄປນີ້ ໃຜຍັງບໍ່ເຊື່ອລອງໄປລຽບລຽງຄຽງຖາມນຳພຣະພິກຂຸ (ບໍ່ແມ່ນປັ້ງປາແດກ) ຕົນຮູ້ແຈ້ງແລ້ວເບິ່ງກໍໄດ້... ຮັບຮອງວ່າເປັນສຽງດຽວກັນອອດຫລອດ ພຣະອົງໃດວ່າບໍ່ແມ່ນມີມົນສິກໄດ້ໂລດ ບອກເພິ່ນວ່າສິກມາຖຽງກັນກັບປາໄນວ່າຊັ້ນດອກ... ອັນຊິໃຫ້ປາໄນແຖຫົວບອດໄປຖຽງກັບເພິ່ນນີ້ *ບອກວ່າ "ຍາກ" ກະແລ້ວກັນ*

24/VII
ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ກະຖິນໃບຫາງທີ່ຖືກແທ້

[ຈາກຄໍາກອນຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບວັນທີ 30 ຕຸລາ 1970]

☆ ອອກພັນສາລາພຣະເຈົ້າ   ເຖິງຂອບການກະຖິນ
ແຈກຢາຍໃບດີກາ   ບອກບຸນແຊວຊ້ອງ
ສາມັກຄີສ້າງ   ກະຖິນເທທານທອດ
ຕາມທາງພຸທເຈົ້າ   ຖາງໄວ້ສືບໄປ   ບໍ່ຢ່າແລ້ວ

☆ ກະຖິນກໍາເນີດດ້ອຍ   ການກອບສັງຄະກິຈ
ເດີມແຕ່ຄໍາບູຮານ   ກ່າວມາມີໄວ້
ປາງນັ້ນການສົມສ້າງ   ໃນສົງຄ໌ລໍາບາກ
ພຣະຕ້ອງຫາແຜ່ນຜ້າ   ມາສ້ານຕໍ່ກັນ   ອ່ານາ

☆ ການແຊ່ວຫຍິບຕໍ່ຜ້າ   ຮຽກວ່າການກະຖິນ
ມີສະດຶງວາງຂຶງ   ເດັ່ງຕຶງຜືນຜ້າ
ຜືນຍ່ອມຍັງຜືນນ້ອຍ   ຫຍິບດິນດົ້ນສືບ
ບໍຣະບອມຈຸ່ມຍ້ອມ   ຢາງໄມ້ຊູບລີ

☆ ຜ້າທີ່ຫຍິບຍ້ອມແລ້ວ   ນັ້ນເຮົາຮຽກວ່າ "ຈີວອນ"
ໃຊ້ຫົ່ມຄຸມສັງຂານ   ແຫ່ງສັງຄະນາເຈົ້າ
ຖັດນັ້ນ   ຊົນຊາວບ້ານ   ຜູ່ບໍາຣຸງພຸທສາສນ໌
ກໍຈຶ່ງ   ລົງແຂກເຕົ້າ   ຫຍິບຍ້ອມຊ່ອຍສົງຄ໌   ແທ້ແລ້ວ

☆ ໂດຍດັ່ງເຣື້ອງ   ເບັ່ນຣິດປົນນິບັດ
ຊົນຊາວພຸທ   ທອດກະຖິນຖວາຍເຈົ້າ
ສົງຄະຈຳສິລພົ້ນ   ພັນສາຜ້າຂາດ
ກໍ່ຈຶ່ງໄດ້ໃໝ່ແມ້ງ   ມາໄວ້ບໍ່ຮຽນຜິນ

☆ "ກະຖິນ" ມິທ່ເອົ້າ   ວິພາກສາທົກ   ນີ້ແລ້ວ
ທ່ແຕ່   ນ່ຳຈິອອນ   ນອບເອນເຄນໃຫ້
ກາລຍາມຍ້າຍ   ຫລາຍປີດຸງດອບ
ຄອງຣິດຮອຍທີ່ປັ້ນ   ກະຖິນຂຶ້ນໃຫ້ໃຫຍ່ໂຕ

☆ ຍ້ອນຄົນ   ມັກອອດອ້າງ   ຄວາມມັ່ງມີສຸກ
ອອດຊັບ – ສິນກິນທານ   ທ່ານຜູ້ດີມີໜ້າ
ເລີຍຈັບ   ຈອງທວງທ້າມ   ສິດທິການກະຖິນທອດ
ມີເສບ   ງັນມ່ວນຫລື້ນ   ກິນເຫລົ້າເຮັດບຸນ

☆ ການກະ–ຖິນທຸກມື້ (ນີ້)   ມີຫລາກຫລາຍສະຖານ
ຖ້ານນຶ່ງ   ໂດຍສັດທາ   ສ່ອງໃສໄຕຣແກ້ວ
ຖ້ານນຶ່ງ   ຫວັງມີໜ້າ   ກອງບຸນປະລົງອອດ
ລາງຜ່ອງ   ຫວັງບ່າວຮ້ອງ   ຕຽມທ້າງເລືອກຜູ້ແທນ   ກໍ່ມີ

☆ ລາງເລົ່າ   ຄິດໃຄ່ຄ້ອຍ   ແຜງເດດວ່າ "ກູລະ" !
ສາມາດ   ກຸມເທງເຕັກ   ຂູດເກົາ "ຊາວບ້ານ"
ໂຮມຮິບ   ເງິນມາສ້າງ   ກະຖິນກອງກ້ອງສນັ່ນ
ອິດທິ–ພົນບີບບີ້   ໃຫ້ "ຊາວບ້ານ" "ຮ່ອມບຸນ"   ກໍ່ມີ

☆ ລາງເລົ່າ   ຄຶດໃຄ່ໄດ້   ສາວອ່ອນແຄມອັດ

ຢາກແຕ່ງປຸນເບັ່ນໂຫ   ເອກບໍ່ໂຫມມັ້ນມິແລ້ວ

ເອົາກະ – ຖຶນບັງໝ້າ   ຫາເມັຽປາຍປີກ

ແປງທາງຫຽວສູ່ບ້ານ   ເມັຽນ້ອຍທອດກະຖິນ

☆ ບ້ານໃດ "ຍາ" ເພິ່ນສ້າງ   ກະຖິນທອດກໍ່ບຸນຫົວ   ພີ່ນ້ອງແລ້ວ

ສັ່ງຣົດ (ດຸດຂອງຫລວງ) ມາແປງບໍ່ດ   ກວາດຖຸມົນທາງເຂົ້າ

ເອົາຊ່າງ   ຫລວງມາສ້ອມ   ສາລາທໍ່ແຈກ

ສາຣະພັດສັ່ງຊີ້   ມິໝ້າຊ້າວ່າ "ໂຕ" ທ່ານເອີຍ !

☆ ອັນທີ່   ຖືກແລະແທ້   ໃນແງ່ການກະຖິນ

ບໍ່ໃຊ່   ຫາໝໍ່ລໍາ   ພາພຍົນ ເພງ–ຮ້ອງ

ບໍ່ໃຊ່   ຫາເງິນລ້ານ   ເງິນກຶມາອອດ   ໃດມັ້ນ

ມີທໍ່   ຫຍິບແຊ່ວຍ້ອມ   ຜີນຜ້າທອດຖວາຍ   ທ່ານມາ !

ຫົວລົມໜາວ ກຳລັງພັດມາເນີບ ໆ ເບັ່ນຕາຈິດວໍ່ໃຈອອນເອົາພິລຶກ ພາໃຫ້ໃຈຄຶກຄັກມັກຜູ້ສາວ ຢາກຫາຜ້າຫົ່ມກາຄົນມາໄວ້ອຸ່ນເຮືອນ ກະເລີຍເຊາະຊອກ ດົ້ນຫາໝາຕາຍ ວ່າຊິໝາຍຕາໃຜໄວ້ຈັກຄົນ...

ເບິ່ງໄປເບິ່ງມາ ບູ໊! ໃຈຊິຂາດ ຕ້ອງໄປສງົບສະຕິອາຣົມຢູ່ແຖວ ໆ ບໍ່າກ້ອຍ ຈົ່ງພົ້ນຜ່ານຕະດິ້ມຂຶ້ນມາໄດ້ຢ່າງປາຕິຫານ ເລີຍຢາກເຕືອນ ໆ ສາວລາວເຮົາໄວ້ຈັກ ໜ້ອຍພໍ່ງາມ ໃຜບໍ່ເຊື່ອກະເຊີນ ຄັນບໍ່ຟ້ານຖືກ....ນະ ! !

ເຊີນ.... ເຊີນຍານາງມຸ່ງຊູດອັດເກີດກະໄດ້ ຄັນບໍ່ດູຕົນຫົວອົກຄົນບໍ່ມີຄູ່ຊ້ອນ ຖນອນໄວ້ *ຄ້າອອກແຮງ*....

ຣຽນວອບ

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບວັນທີ່ 15 ພຶສຈິກາ 1970]

★ ອັນເວົ້າ ເຣື່ອງສົ້ນສັ້ນ ສມັຍໃໝ່ຂອງມອນສາວ
ກໍຫາກ ເກີນພໍດີ ລວດຈິດຸງກະໂມນກົ້ນ
ຊາຫຍັງມໍ່ ແດ່ຂາໂຕ້ ຂາວງາມ ໆ ເກືອບຮອດງ່າມ
ແດ່ງ່າ ຂາມງ່າມເດົ້າ ບໍ່ເດືອງຮ້ອນ–ບໍ່ຫ່ອນໜາວ
★ ມັ້ນແມ່ນ ສາວສ່ຳນ້ອຍ ຊາດອື່ນໃນລາວ
ສາວລາວເຮົາ ທີ່ແປນຂາ ແມ່ນວ່າມີກໍມີໜ້ອຍ
ດີຜູ້ສາວ ໂຮງຮຽນຈ້າງ ທີ່ສັງຄົມຂ້ອນຢາກແກ່
ພາໃຫ້ ບ່າວສ່ຳເຣື້ອ ຫົວໃຈເຕັ້ນຢູ່ໂຕ່ງໂຕນ
★ ຊາຍກໍ່ ບໍ່ຢາກເວົ້າ ແຕ່ມັນບາດກະຕາຊາຍ
ຫາກອຸ່ນ ແປນແຕ່ພໍງາມ ພີ່ບໍ່ພານຫານເວົ້າ
ເຊົາເສັຽ ເຍີນົງຫລ້າ ສາວລາວນ້ອງຢ່າແລ່ນ
ນຳແບບ ສາວຕ່າງດ້າວ ທີ່ຍັງໄຮ້ຮີດຄອງ
★ ເຂົາມັ້ນ ຍືນຢູ່ດ້ວຍ ແຕ່ພໍສືບຊີວິດ
ໄປ່ດະນິງນຳສັງ ທໍ່ແຕ່ກິນແລະເຣີງຫລິ້ນ
ຈິດໃຈ ເອີນເມີນຂ້າມ ສິລທັມ–ມາຣະຍາດ
ນົກມຸ່ນ ເມົາແລະມົ້ວ ບໍ່ມີຮຸ່ງເຮືອງ ແທ້ແລ້ວ
★ ພວກສ່ຳເຊື້ອ ນ້ອຍໜຸ່ມຊູມສາວ ລາວເອີຍ
ຮຽນຢາກ ວອນວຽນຈາ ຈ່ອງໃຈຊູມເຈົ້າ
ຈົ່ງເບັ້ນລາວ ຢ່າລືມເຊື້ອ ສົນລາວລ້ຳປະເສີດ
ຄອງຮີດ ຢ່າແບ່ນ້າງ ໃຫ້ແພງໄວ້ຊົ່ວການ ພີ່ທ້ອນ

ເວລາຍ້າຍໃກ້ໝົດປີສາກົນ 1970 ເຂົ້າມາທໍ່ໃດ ຜາກົດວ່າບ້ານເມືອງຂອດຂ້ຽວເຂົ້າຊູ່ມ ພີ່ນ້ອງຊາວນາພວກໄດ້ເຂົ້າໄດ້ນ້ຳ–ກະວ່າເຂົ້າໃໝ່ປານັ້ນເນາະ ຊີວິດຈິດໃຈດຸງຊິໄດ້ມ່ວນຊື່ນຍິນຊະອອນ ຊິໃດໄດ້ມາເຮົາເຮັດ ເຂົ້າສານຊ້ຳເບັ່ນຂອງເຈັກ ຢາສູບລາວເຮົາປູກ ຍາມເບັ່ນຊອງແລ້ວຊ້ຳແມ່ນເຈັກຂາຍ ຂ່າວຄະດີຂົ້ມຂືນກຸມປ້ຳທຳອະນາຈານປະເພດຮຽງດິວ–ລົງແຂກກໍ່ຜາກົດວ່າໝາຫູ... ເອົາກັນໃຫ້ອຸ້ມປ່ານໝໍ້ຂີ້ຂວ້າເອົາໂລດ

ບາດແລ້ວຍັງຕ້ອງມາເສົ້າໃຈນຳທີ່ສຸດແຫ່ງຊີວິດ ຂອງນີ້ລາງຍາອູ່ຄຳ ພົມວົງ–ສາ ອີກ ເຖິງແມ່ນວ່າໂຕເຮົາຈະນັບຖືທ່ານຜູ້ນັ້ນຢູ່ແດ່ ໃນຖານະທີ່ທ່ານເບັ່ນນັກປະວັດສາດນັກອັກສອນສາດ ແບບທີ່ດີກວ່າບໍ່ມີເສັ້ງເລີຍ ກໍ່ຍັງອດເສັ້ງດາຍບໍ່ໄດ້ ກອນກໍ່ເລີຍອອກມາແບບບໍ່ມີເຂັ້ມເອົາຊື່ ໆ....

ແ ບ ວ ຄິ ດ

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບວັນທີ່ 15 ທັນວາ 1970]

■ ຄຶດຢາກ ມຸດມອດມ້ວຍ ມ້ອຍລະແມ່ງເປັນຜີ
ເປີດພ່າຍ ໃນຊີວິດ ເກີດຊາດດຽວ *"ເປັນລາວຈ້ອຍ"*
ທີ່ເປີດ ຫລາຍຍ້ອນລາວນີ້ ມີແກວມາລ້າລ່ອງ
ເສືອກແຊກ–ແຊງລ່ອງລ້າ ແດນດ້າວດ່ານລາວ

■ ຫວນວ່າ ຄຶດຕໍ່ກ້າ ການເສຖຖາກິດ
ຊ້ຳແທ່ງ ຮຸນແຮງເຕັກ ຕ່ຳຕອຍຕ່ຳຕ້ອຍ
ເຈັກທາກ ຈອງເປັນເຈົ້າ ກິນບີ້ນ້ອງພີ່ ພຸດໂທແລ້ວ
ຄ້າຈິດປິດຈີ່ປີ່ ມີແຕ່ເຈັກອ້ອຍຕ້ອຍ ໂກຍກູ້ກອບກຳໄຣ

■ ຫລິງທີ່ ເຢົາວະຊາດເຊື້ອ ຊົນໜຸ່ມຊູມສາວ
ດີທໍ່ ເມົາມົວຫລົງ ກິເລດການການຮ້າຍ
ສັງຄົມບ້ຽວ ເປັນສັງໂຄມຄະໂຍມກອດ
ເປີດພ່າຍ ແໜງແທ່ງພ້ ເລີງເລື້ອຍເມື່ອຍກະໃຈ

■ ກິນ–ນ່ອນ–ມົວ–ທ່ຽວ–ລົ້ວ ເພີ່ນໂຮມຮຽກວ່າສັງຄົມ ວ່າລື
ຫລອກສາວ ໄປກຸມຂືນ ຂົ່ມໃຈວ່າຕົວໂກ້
ທ່າຊ່າງ ຫາບໍ່ພານພ້ ພອກອັບປີຫີນະຊາດ
ບາດວ່າ *"ຢາອູ່ຄຳ"* ທຳແຕ່ດີຕລອດເລື້ອຍ ລືເຈົ້າບໍ່ຈັ່ງຢອມ !!

ມື້ນີ້ (ຕອນແຕ່ງກອນ) ໄປຟັ່ງເທດຟັ່ງທັມມາຈາກວັດໂສກປ່າຫລວງ ກໍ່ເລີຍປ່ອຍຈິດໃຫ້ແລ່ນໄປນຳກະແສຂອງເມດຕາທັມ ວາງໃຈໃຫ້ເປັນກາງ (ຮັບຮອງບໍ່ປົບຊ້າຍປ່າຍຂວາຄືຂອງໃຜດອກ) ແລ້ວກໍ່ແຕ່ງກອນເຕືອນໃຈເພື່ອນຮ່ວມໂລກເອົາໄວ້ ຮູ້ຢູ່ດອກວ່າຄຳເຕືອນແນວນີ້ຍ່ອມບໍ່ເປັນຜົນໃຫ້ຄົນໂລບລ້ຽວບໍ່ຮຽມໃຈໄດ້ ແຕ່ວ່າ...ຢ່າງໜ້ອຍພວກທີ່ຢູ່ຝ່າຍກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມຊົ່ວທັງປວງ ຍ່ອມ ອິ່ມໃຈ–ໜຳໃຈ ແລະໂລ່ງໃຈ ເມື່ອໄດ້ອ່ານບົດກະວີທຳນອງນີ້....ເຊື່ອວ່າຄວາມຄິດນີ້ *ບໍ່ຜິດຄວາມຈິງອີ່ຫລີ*

ເບົ່າບໍ່ຕາຍ – ເບົາໃບ

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບອັນທີ່ 30 ທັນວາ 1970]

● ບັດນີ້ກາລະ   ເລີຍບໍ່ຮຽມປັ້ນ   ປົບແລ່ນເລີງໝູນ   ແລນໍ
ດິດູ່   ຊົລທິພັດ   ພາກໄປໄລຈ້ອຍ
ມິວ່າ   ມິອັນໄດ້ງ   ໄຫລວົນອຽມຄອບ
ມິທີ່   ບຸກບັ້ນຟ້າ   ນອງມ້າໃໝ່ແຖມ   ຖ່າຍມາ

● ແມ່ນວ່າ   ພົລໂລກລ້ອນ   ເລີງເກີດເລີງດັບ   ກໍດີ
ກໍໃບ່   ວົນອຽມກັບ   ເກີດດິນດົງເຊື້ອ
ມາ ໆ ລ້ອນ   ສັພການກົງໂລກ   ເຮົານີ້
ມິທ່ອນ   ຍືນຢູ່ຍັ້ງ   ສເມີຟ້າເກົ່ງດິນ   ດອກມາ

● ທຸກສ່ຳຖ້ອນ   ຕ້ອງດັບແຈບຊີວິດ
ລືທ່ອນ   ມີຂືນຂັດ   ເດຊຍົມບານໄດ້
ແມ່ນວ່າ   ມີເງິນລ້ານ   ຫລາຍກືກໍມີລອດ
ຊ່າວ່າ   ພິຫລິກມັ້ນ   ຕາຍໄດ້ຮ່ອນໃດ

● ແມ່ນຈັກ   ເສີມສົ່ງສ້າງ   ອຳນາດເຮືອງຍົດ   ກໍດີ
ແມ່ນວ່າ   ໂກງກິນຫລວງ   ໂລບພາງຊາວບ້ານ
ແມ່ນຈັກ   ອົມອຳໄວ້   ພາສີເບັ້ຽສ່ວຍ   ກໍດີ
ຊ່າວ່າ   ຍືນຢູ່ຄ້ຳ   ຂາງຟ້າເມື່ອໃດ   ທ່ານເອີຍ

● ເຫັນທີ່ ມຸດມິ່ງມ້ອນ ມອຮມອດມີເຫລືອ

ໃຜວ່າ ຄົນມີເງິນ ຢູ່ຍືນດຸງຟ້າ

ຕອນທີ່ ສັງອອນໄວ້ ກັມມັງອັນປະກອບ

ກັມດີ–ຊູຊັກໃຫ້ ສະກຸນເຈົ້າບໍ່ເນົ່າເໝັນ

● ພອກທີ່ ໃຈຫຍາບຊ້າ ບັງບຽດຊີວິດ ທ່ານມັ້ນ

ເນົ່າບໍ່ຕາຍ ກໍເຄີຍເຫັນ ເອື້ນເນົ່າໃນສະເອືອນຮ້າຍ

ແມ່ນວ່າ ພົງພັນເຊື້ອ ສັງຄົມກໍຮັງກຽດ

ສາບແຊ່ງ ຊື້ງຂຟ້າ ປະຈານຊື້ຊິຊິເສັຽ ບໍ່ຢ່າແລ້ວ

24/VII
ห้ามจำหน่าย

ກ່ອນແຕ່ງກອນນີ້ ບໍ່ພໍເດືອນດັກເຫັນຊິໄດ້ ມີປະກາດທາງໜ້າໜັງສືພິມຫລາຍ (ໝົດທຸກ ໆ) ສະບັບ ກ່ຽວກັບພຣະຣາຊໂອງການຫ້າມຂ້າສັດພາຫານະ (ມີງົວ–ຄວາຍ–ມ້າ–ຊ້າງ ເປັ່ນຕົ້ນ) ຊຶ່ງອາຍຸຕ່ຳກວ່າສາມປີ ສຳລັບໂຕຜູ້ ແລະໂຕແມ່ມັນໃຫ້ຂ້າໄດ້ເມື່ອຮູ້ວ່າເປັ່ນແມ່ໝັນ (ກະຊວງເສຖກິດເປັ່ນຜູ່ປະກາດ)

ຕໍ່ມາບໍ່ພໍສອງອາທິດກໍມີຂ່າວສັງຄົມຄຶກໂຄມ ວ່າຈະມີຣາຍການກິນງົວນ້ອຍປິ່ນຕັ້ງມະໂຫລານຢູ່ອຸທິຍານນອກເມືອງ ຂອງຜູ່ມີອິດທິພົນກຸ່ມນຶ່ງ (ເກືອບໝົດເມືອງ) ຂ່າວທີ່ແນ່ນອນວ່າປະທານກິນງົວນ້ອຍປິ່ນເຍີ້ຍພຣະຣາຊໂອງການນີ້ ແມ່ນເສນາບໍດີຍຸຕິທັມໃນສມັຍນັ້ນ ໂດຍມີເສນາບໍດີເສຖກິດອອກແຮງນຳຢ່າງພ້ອມພຽງຮຽງໜ້າ... ໜ້າເຮົາກໍເລີຍອາຍຈີນແດງ.... ອາຍຕາງເພິ່ນທີ່ບໍ່ອ່ານປະກາດສະບັບນັ້ນ ຫລືເພິ່ນອ່ານໂຕລາວບໍ່ເປັ່ນ *ກໍຂໍໂທດ*

ບູ ນ ວ ກ ກິ ບ ຟ າ ບ

[ຈາກຄຳກອນຊູດ "ກະວິຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບອັນທີ່ 15 ມັກຣາ 1971]

▲ ມີພຣະຣາຊອາຊຍ໌ຫ້າມ ປັ້ງປິ່ນດາວິໂຍ
ເສຖ–ກົມການກິຈ ກ່າວຖແລງກໍເລີງເລື້ອຍ
ບອກວ່າໃຜຂືນຂ້າ ດາວິນ້ອຍໜຸ່ມ
ຍັງໄບ່ສາມຂອບໄດ້ ຊິຕໍາຕ້ອງໂທສທັນທ໌ ບໍ່ຍ່າແລ້ວ

▲ ອາຊຍ໌ມັ້ນໝາຍສັ່ງໃຫ້ ເສຖພາດຍໍຍົກ
ເຣື້ອງຣຸ່ງເຣືອງ ໆ ຣົດ ກໍຈຶ່ງທອງແທນໄວ້
ແມ້ງວ່າກາລໝາຍໜ້າ ປາ–ປູທາກເຂີນຂາດ
ງົວຄວາຍຈັບປິ່ນແປ້ ກິນເຫລົ້າບໍ່ໃຊ່ການ ແທ້ດາຍ

▲ ອັນພຣະ – ຣາຊອາຊຍ໌ຕັ້ງ ການຄາຕພາຫານສັຕວ໌ ດັ່ງນັ້ນ
ຄວນທີ່ ຊົນລາວພັກດ໌ ເຊື່ອພັ້ງເກງຍ້ານ
ກອຍໃຈເວັ້ນ ກັມມັງອັນມີຊອບ ລີ້ມັ້ນ
ອົດຍອມ ທອມຣິບໄດ້ ເມືອໜ້າຊາດຈເຣີນ ແທ້ແລ້ວ

▲ ເດຊະ ຣາຊອາຊຍ໌ຕັ້ງ ປັ້ງປິ່ນດາວິໂຍ ດັ່ງນັ້ນ
ຣາສ – ສູຣາແຊມ ຊ້າມ່ອນເມົາເຜົາແກ້ມ
ອອກຂ່າວ ໂຄມ ໆ ອ້າງ ເຊີນກິນງົວ (ນ້ອຍ) ປິ່ນ
ລີທ່ອນ ອາຍ "ໄພ່ບ້ານ" ຜູ້ກິນເຂົ້າບ່າຍເກືອ ທ່ານເອີຍ

▲ ຊຸມນີ້ ຮູ້ທ່ຮູ້ ວ່າຜິດຣາຊອາຊ໌ຍາ

    ທໍ່ແຕ່ ທຳເນີນເສັຽ ເຣັດ "ພວກກິນຟານ" ໄວ້

        ຂໍຢ່າ ໂມທັງດ້ອຍ "ກິນປູນ–ປູນແສບ" ມັ້ນທ້ອນ

(ມາດແມ່ນໃຜກິນປູນ) ຂໍພໍ່ ຢ່າດ່ວນຮ້ອນ ໃນທ້ອງແລ້ວທ່ຽວພາລ ຜູ້ອື່ນເນີ !

▲ ໂຜດຢ່າ ແຜງເດຊກ້າ ກຸມບີບເທງເຕັກ ໄພ່ເນີ

    ອັນທີ່ ກອນກອຍຂານ ກໍດັ່ງແຍງເງົາແກ້ວ

        "ສຽງ" ຊາວບ້ານ ພາທີສີປາກ ມານີ້

            ກໍເພື່ອ ເບັ່ນແອ່ນໄວ້ ແຍງຮູ້ອຳນາດຊຸມ ດອກນາ

ໃກ້ໆຈິຣອດຕຣຸດສົງການ ປີ 2513 ຕໍ່ 2514 (ຊຶ່ງມີລາງຄົນທີ່ຫຼອໄປຝັ່ງມັ້ນເລື້ອຍໂພດ ຫລັງປີເບັ່ນ 2514 ຕັ້ງແຕ່ເດືອນມົກຣາ 2513 ມາກໍ່ຫລາຍ ຈົນເບັ່ນຕາໜ່າຍ) ນີ້ບ້ານເຮົາ – ເມືອງ (ໃຜກໍໄດ້ທີ່ເບັ່ນນາຍ) ເຮົາ ມີເຣື່ອງຮ້ອນ ໆ ຫລາຍອັນພັນສິ່ງ....

ລອງ ໆ ອ່ານເບິ່ງກອນຫວາຍເທດປີກຸນໃນໂອກາດຈໍ່ຕໍ່ກຸນລອງເບິ່ງ ຊິດີຄວາມອ້າຍຊຽງປາໄມອ່າບໍ່... ເຖິງຢ່າງພ້ອຍກໍ່ມີເຣື່ອງໝູນີ້ງລະ *ທີ່ບໍ່ຜິດຄວາມຫວາຍ...*

ຫວາຍເຫດປີກຸບ

[ຈາກຄຳກອນຊູດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບອັນທີ່ 15 ເມສາ 1971]

▼ ຂອບປີກຸມ ຄະລາດເຂົ້າ ກໍພ້ຳເກົ່າເຮົາມີລະ
ຈ່າວ່າ ມິເຫໂວ ບໍ່ຽມດິນແປງພ້ຳ
ຕ່າງແຕ່ ແກວກາຍຂ້າມ ອານາພູມປະເທດ
(ເສິກມາຈາກຝ່າຍເໜືອ) ເສືອມາ ຈາກຝ່າຍໃຕ້ ໄຫລເຂົ້າຍ່ອງຍີ

▼ ມັນແມ່ນ ເຫດແຫ່ງເບື້ອງ ຈໍຈາກ–ກຸມແຖມ
ກ່ອນແຕ່ ນາງສົງການ ຊິຂີໝູມາພີ້
ຂ່າວວ່າ ໝູໝາຍບ້ຽວ ພາລີຫລົບຫລີກ
ຫລອຍມາ ຈາກຝັ່ງພຸ້ນ ປອມປົ້ນບໍ່ຽມທະບຽນ ວ່າລີ

▼ ນາງສົງການ ບໍ່ມຸ່ງສົ້ນ ດີເກົ່າເມືອຫລັງ ພີ່ນ້ອງເອີຍ
ຈາກ "ມິນີ" [Mini] ເປັ່ນ "ໄມໂຄຣ" [Micro] ສະເກີຣ໌ດເຂີນຈຳກົ້ມ
ມືຂວາ ກຳຍັງບ້ອງ ລວງປອງບໍ້ອງໄລ່
ດ້ອງຂອດ ກຸມກອດກ້ຽວ ໄດ້ເປັ່ນນ້ອຍນັ້ງສະບາຍ

▼ ມືຊ້າຍ ຊູເຊີດເຈ້ຽ ກະດາດສັນຍາ
ຄ້າຊ່ອຍ ຄວາມເປັ່ນກາງ ທີ່ຈ່ອຍເຫລືອງພຽງກ້າງ
ກ–າງ ກາງ –້ ກ້າງ ຍີ້ມຍິ່ມຈົມປາກຜ່າວ
ກາງຂອງ ລາວເກືອບລົ້ມ ຫລົງຫລົ້ມຫລົ່ມຫລວງ

▼ ສັງຂານ ທັດດອກໄມ້ ສີສລາກລອຍລັດ

ຜັທ–ມາສາມເດືອນ ລ່ອຍຂາເລີຍເຊົາກ້າວ

ທວາຍອ່າ ການເງີນກູ້ ສິນຍືມເຈ້ງກະລ່າງ

ພອກນາຍທຶນ ຊິຈຸ່ມຫລົ້ມ ຈົມຕົ້ນອອດອາຍ

▼ ປີນີ້ ມາກຫລົ້ມມ້າ ຢູ່ກ້າຜ່າຍເຊໂປນ

ຫລົ້ມມ່ອນ ຊູລມມຸດກັ ເລືອດນອງພອງມ້າ

ທວາຍອ່າ ປີກຸນເຂົ້າ ຝົນຣວາຍຣວາດອຸບາດ

ປາຈັກ ຕາຍດອບມ້າ ນອງລົ້ມບອກພອງ ແທ້ແລ້ວ

▼ ຝົນຫລັ່ງລົງຈາກຟ້າ ພັນຣ່າຣອມໝົດ

ຕົກຢູ່ດອງຈັນທຣາ ເດິ່ງພັນກັບສາມຣ້ອຍ (800 ທ່າ)

ຣ້ອຍນຶ່ງຣວາຍຣ່າດ້າວ ດົງຫລວງມ້າງມຸ່ນ (ຝົນ B. 52)

ຣ້ອຍນຶ່ງຕັ້ງຕໍ່ຣ່າຣວາດມ້າ ບັກລາຍລົ້ມລວາດຖຸມົນ

▼ ທວາຍອ່າເຂົ້າແລະມ້າ ອຶດຢາກແຕ່ລົມທຸກ

ດົນຮັ່ງກິນຈົນເຫລືອ ເພື່ອໝາກາງບ້ານ

ການປາບປາມນາງຈ້າງ ໝໍທວາຍບໍ່ທານບອກ

ຈັບສອງມາຕື່ມທ້າ (ຍ້ານ) ລາມລົ້ງປາບບໍ່ລົງ ບໍ່ຢ່າແລ້ວ

ເພື່ອຫາເສຽງ ໄປຜູ່ແທນເທສບານກັນແບບລາວ ໆ ແດ່ ແບບຕ່າງ ໆ ບໍ່ຄືລາວປານໃດແດ່ ແລ້ວເພິ່ນກໍໄດ້ເປັ່ນຜູ່ແທນກັນສົມໃຈແດ່ ສ່ວນທີ່ເຫລືອແດ່ກໍບໍ່ໄດ້ເປັ່ນ

ຜູ່ໄດ້ເປັ່ນນັ້ນໜ້າເກົ່າກໍຫລາຍ (ໜ້ອຍນຶ່ງ) ໜ້າໃໝ່ກໍມີຕອນໂຄສະນາວ່າ ຍອດອ້າງໂດງການອ່ອຍເຫຍື່ອກັນ ປານວ່າຊິເນຣະມິດບ້ານເມືອງໃຫ້ເປັນສວັນຂຶ້ນມາ ໃນອະຍັນທັນຕານີ້ເອົາໂລດ ຜູ່ໄດ້ເປັນແລ້ວກໍເຂົ້າທຳນອງແບບວ່າ ຜູ່ລາງຄົນເພິ່ນເປັນເຊື້ອຜູ່ໃຫຍ່ເຈົ້າຂຸນມູນນາຍຢູ່ຖ່າງກິນສະບາຍບໍ່ອຶດບໍ່ຢາກ ຣາສດອນທຸກຍາກເພິ່ນບໍ່ເຄີຍເຫັນ ນັບແຕ່ນີ້ເພິ່ນເປັນຜູ່ແທນ "ມິດງຽບ"

ອັນນີ້ວ່າຜູ່ແທນຊຸດແລ້ວ ໆ ມາພຸ້ນດອກ.... ທີ່ແລ້ວ ໆ ມາເຫັນເປັນຄືວ່ານີ້ ອິຫລີ.... ຫລືວ່າຊຸດເລືອກໃໝ່ນີ້ບຸ໊ ເດີ... *ຍັງວ່າບໍ່ຈ່າງ*...

ວ່າ... ຜູ່ແທນຊຸດກ່ອນພຸ້ນດອກ

[ຈາກຄຳກອນຊຸດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບອັນທີ 15 ພຶສພາ 1971]

△ ຫາມຜີ ຕົກບ່າຊ້ຳ ບໍ່ຈູດຈີ່ກໍດັງຝັງ
(ຕົກກະເທີນ) ວ່າໄດ້ເປັນສະມາຊິກ ຮ່ອມປະຊຸມກຳແພງບ້ານ
ແມ່ນບໍ່ມີທາງສູ້ ແຊວສຽງຕາງຣາດ (ສ)
ກໍຄຸງຫາຮ່ອມສູ້ ພໍໄດ້ໃສ່ຖົງ–ຕື່ມແລ້ວ

△ ເຣື່ອງຫຍັງຊິບໍ່ສູ້ ໃນເມື່ອໃຈສມັກ
ມັກຈຶ່ງມາອາສາ ຍາດຊິງຈົນໄດ້ (ນັ່ງຕັ່ງຜູ່ແທນຕາມອາດ)
ເປັນຜູ່ແທນແລ້ວ ຕ້ອງໂກຍທຶນທີ່ເຄີຍຖອກ
ຖອນຖອດຄືນເພື່ອໄວ້ ສມັຍໜ້າຊອກສຽງ

△ ຖອດທຶນ ແລ້ວບໍ່ແລ້ວ ຕ້ອງຫາ "ເສດ" ຕາມຫລັກ
ຊື່ວ່າ ທັມມະດາສັດ (ຕວ໌) ເມື່ອໂລບຫລົງຕ້ອງມີ "ບ້ຽວ"
ເຣື່ອງຜູ່ແທນ ແສນເສົ້າ ມີມາສັນກ່າວ
ຍ້ອນຜູ່ແທນມັກແທ້ນ ເມືອງບ້ານຈຶ່ງບໍ່ບານ ທ່ານເອີຍ

△ (ທີ່ເວົ້າມາເທີງນີ້ແມ່ນ) ຜູ່ແທນຊຸດກ່ອນພຸ້ນ ດອກວ່າມ່ານາຍເອີຍ
ບໍ່ໄດ້ລອນລາມສີ–ສຽດຜູ່ແທນສມັຍນີ້
ພວກຜູ່ແທນສມັຍນີ້ ຂໍຊອນຊ້ອນເບິ່ງກ່ອນ
ຫາກບໍ່ແປງແຕ່ງສ້າງ ສມັຍໜ້າຊິດ່າເອງ

ຢູ່ບ້ານເຮົາເມືອງເຮົາ ໂດຍຈຳເພາະວຽງຈັນຫນ່ມະຄອນຫລວງນີ້ແຫລະ ຄັກກວ່າໝູ່ ທີ່ວ່າຄັກກວ່າເມືອງອື່ນ ໆ ໃນປະເທດສິບແສນຊ້າງນີ້ ກໍຍ້ອນວ່າຢູ່ກາງວຽງນີ້ມີຄົນຫລາຍ ຣົດຫລາຍ ທາງຫລາຍ ຝຸ່ນຫລາຍ ຂີ້ຕົມຫລາຍ ບອກຫລຸມນ້ຳຖມົນຫົນທາງກໍຫລາຍ ນາຍກໍຫລາຍ ແຕ່ຜູ້ເຮັດວຽກບໍ່ຫລາຍ ມັນໄປຫລາຍຢູ່ຜູ້ກິນ

ກິນທີ່ເວົ້ານີ້ບໍ່ແມ່ນກິນທັມມະດາຄືພວກຂ້າຣາຊການ ດອດອອກໄປນັ່ງກິນເຝີເຮັດພ້າບານໃນໂມງເຮັດວຽກ (ຂ້າຣາຊການແມ່ຍິງໄປຕລາດກັບເມືອເຮືອນຄົວກິນຖ້າຜົວແລ້ວຄ່ອຍຄືນເມືອການກໍມີ)

ກິນທີ່ເວົ້ານີ້ມັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄພສານມະໂຫລານ ກວ່າການກິນເວລາຣາຊການພ້າບານຕາມຮ້ານເຝີນັ້ນ *ຂື້ນໄປອີກຫລາຍ ໆ ໆ ໆ ໆ ຕ່*

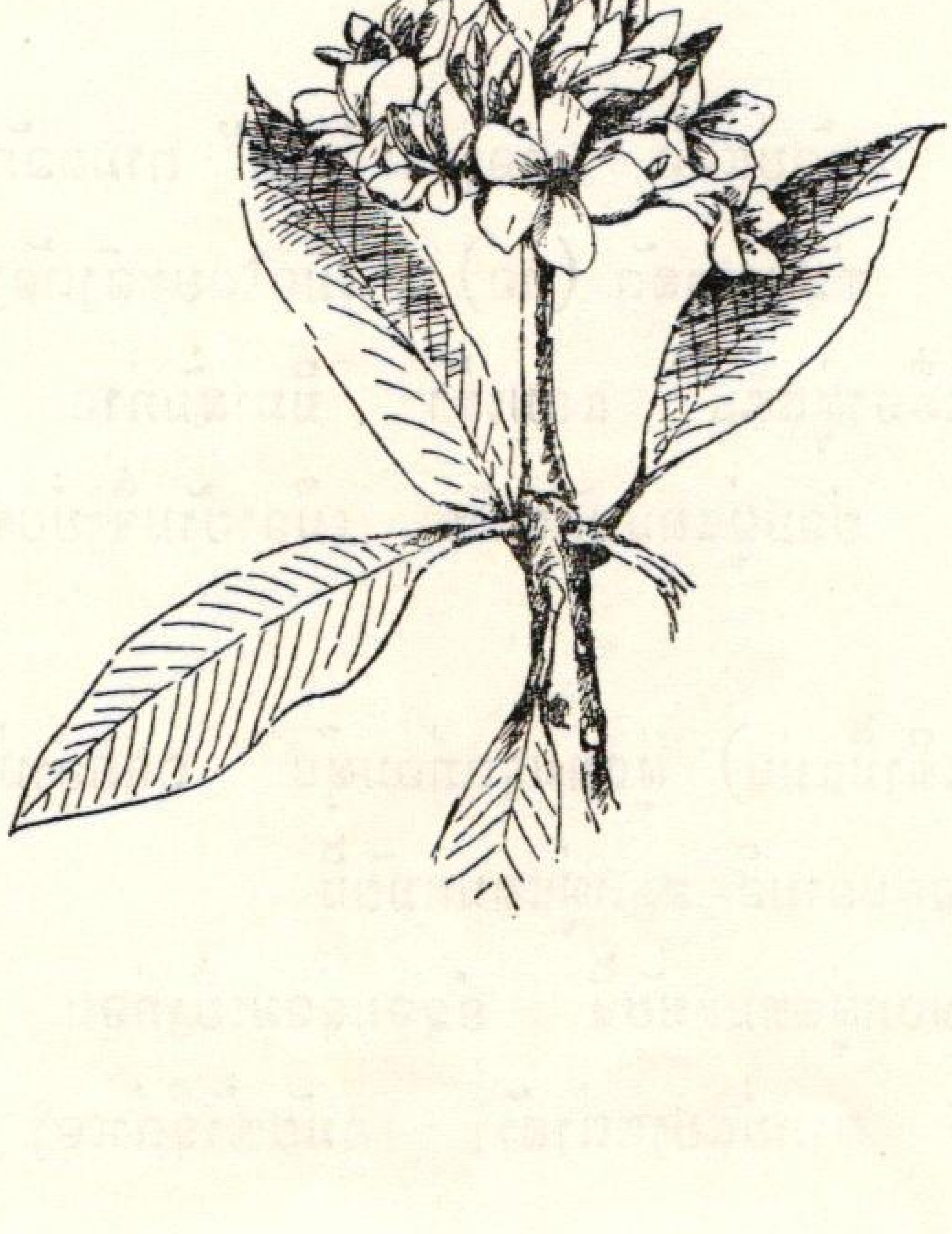

ໂຄງການກອບໂກຍ

[ຈາກຄຳກອນຈູດ "ກະວີຊາວບ້ານ" ໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ສະບັບວັນທີ່ 30 ພຶສພາ 1971]

▽ ທາງເປັນຕົນ ບອກວ່າແລ້ງ ແລ້ວຊິແກ່ດິນຖົມ
ຂອບເມື່ອ ຍາມຄົມທັນ ຊ້ຳວ່າເງິນບໍ່ພໍໃຊ້
ແສມແລມລົ້ມ ແປງເປັນປັ້ນບໍ່ຮຽມ
ຫລາຍເທື່ອ ຫລາຍໝ່າຍໝ້າ ປະຊາບ້ອຍທົ່ວວຽງ

▽ ຄອງຈົນ ເລີຍລ່ວງແລ້ງ ຍັງບໍ່ແຕ່ງແປງປັດ
ດິນບໍ່ ມາເຖຖົມ "ແລດຢາງ" ບໍ່ຄອງພໍ
ເງິນບໍ່ ມີພໍໃຊ້ ໂຄງການຄ້າງເຕິ່ງເຍິ່ງ
ເພາະເພື່ອ ຝູງເພື່ອນພ້າວ ໂກງກູ້ກອບໂກຍ ແທ້ແລ້ວ

▽ ວຽກຫລວງ ເດີນບໍ່ໄດ້ ເພື່ອເງິນຂາດໃນງົບ
ງົບລ່ອນຕົວ ຊ້ຳຫລ໊າຍຫລາຍ ແມ່ນເພື່ອນຫາຊິໃດໄດ້ ?
ໄດ້ແຕ່ ໃສມາລ້າງ ວິລລາຫລັງອາດ
ວ່າຂາຍ ມາທົ່ງມ້ອງ ກໍຄຸງໄດ້ບໍ່ຮອດແສນ

▽ ໄຊ່ວ່າ ຮຽມຢາກລົ້ມ ຄວາມເກົ່າແນວເໝັນ
ເຮັດອາດ ລືມຊົງເສີຍ ບໍ່ປະຈານໝັງໝ້າ
ກໍເພື່ອ ພຽມຊອມສົ້ງ ສັນດານໂລບຫລ່າຍ
ສາທຸ ! ສາທຸ ! ໃຜຜູ່ ຄິດໂລບລ້ຽວ ລວງລ້ໃຫ້ທ່າກິນ ແດ່ແມ !

ແຜ່ນສຽງເພງໄທ ຫລຸຫລັ່ງເຂົ້າມາເມືອງເຮົາຈົນເປັນຕາໜ່າຍ ຣະຫວ່າງນັ້ນມີໂອກາດໄດ້ໄປທ່ຽວເມືອງອຸດອນ ແລະ (ມີໂອກາດອີກ) ໄດ້ຮູ້ຈັກກັບແມ່ຍິງລາວຢູ່ເມືອງນັ້ນນາງນຶ່ງ ລຽບລຽງຄຽງຖາມໄດ້ຄວາມວ່າ ຜູ່ບ່າວຝັ່ງໄທໄຊ້ເພງ "ຝົນເດືອນຫົກ" ເປັນເຫຍື່ອອອຍໃຈໃຫ້ກະສັນສວາດ ເລີຍຄະລາດແລ່ນນຳເຂົາມາໃຊ້ຊີວິດຄູ່ຢູ່ນຳກັນໄດ້ບໍ່ພໍເດືອນ ໜໍ່ນັກຮ້ອງມີແຜນກໍເລີຍບີບຄັ້ນໃຫ້ໄປໃຊ້ຊີວິດເປັນຄູ່(ນອນ)ຊົ່ວຄາວຂອງພວກ G.I. ຢູ່ເມືອງໝາກແຄ້ງ

ຄວາມຮູ້ທີ່ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາດ້ວຍຣາຄາ 50 ບາດ ແລະຄິດວ່າບໍ່ແພງເລີຍ ສຳລັບທີ່ຈະມາຖ່າຍທອດບອກເຕືອນໃຫ້ເປັນປໂຍດ ນຳຜູ່ສາວນ້ອຍອັຍຄະນອງໃນບ້ານເມືອງເຮົາ ໃຈແທ້ແລ້ວຢາກໃຫ້ຜູ່ແສ້ຜູ່ສາວພວກຊີຕາຍຈັກດິ້ນຈັກງໍນຳເພງບ້າ ໆ ບໍ່ ໆ *ນັ້ນແຫລະຟັ່ງເປັນດີທີ່ສຸດ*

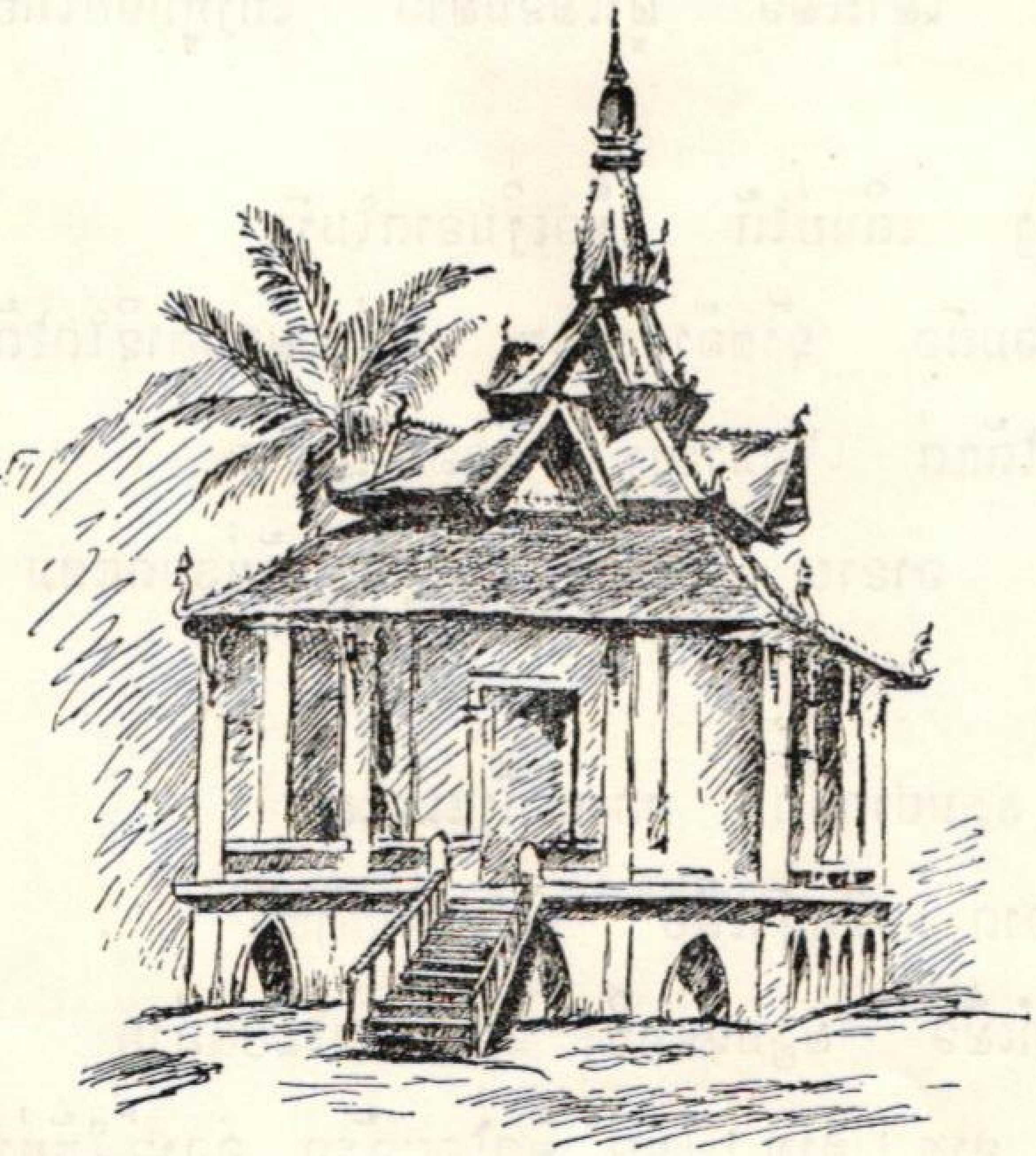

ຝົນເດືອນຫົກ

□ ເດືອນຫົກ   ຝົນຫລັ່ງຍ້ອຍ   ຣຳຣວາດສຸທາທອງ

ກົບຂຽດ   ອຶງຄະນຶງສຽງ   ກ່ອນຣະງົມຣະງຳຣ້ອງ

ຂອບເມື່ອ   ຝົນຕົກເທັ້ງ   ທໍຣະນີປຽກຊຸ່ມ

ປູ–ປາ   ຊົມຊື່ນມ້າ   ໃບຫຍ້າກໍ່ປົ່ງຂຽວ

□ ກາຣະດູຂອບເຂົ້າ   ຟ້າໃໝ່ຝົນມາ   ດັ່ງນີ້

ຝູງຊ່ຳຊາວນາເຮົາ   ກໍປູກປຸນແປງສ້າງ

ສັກ [ເຂົ້າ] ໄຮ່ໄຖນາໂຫລ້ງ   ສວນຄົວຮົ້ວແດ່

ໄຖຄາດຕົກແຕ່ງທ້າງ   ດາໄວ້ຊູ່ອັນ

□ ຈັດແຈງໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ   ເຂົ້າປູກແນວດີ

ມີລູກສາວຫລານຊາຍ   ກໍຣຽກໂຮມກັນໄວ້

ລູກສາວເຮົາພວມຂົ້ນ   ຮຽນພຍາລົມບ່າວ

ມາດວ່າໄດ້ຄູ່ຊ້ອນ   ຍາມນີ້ກໍຫາກດີ   ບໍ່ຢ່າແລ້ວ

□ ຄັນໄດ້ເຂີຍຊ່າງສ້າງ   ວຽກໄຮ່ການນາ   ກໍດີ

ເຂົ້າໄຮ່ພາ–ເຂົ້ານາຂຽວ   ລູກເຂີຍຄູນຄ້າ

ຢ້ານແຕ່ລູກສາວເຮົາ   ມັນຈັກມີຄູນໜ້າໂຕນນຳເຂົາກ່ອນ

ຖືກອ້າຍບ່າວໄທວຽງມາແກ່ລາກຂົ້ນລົ້ ທຸບຈ້ອງບໍ່ຊ່າງການ   ມັ້ນແລ້ວ

□ ອັນວ່າສາວສ່ຳນ້ອຍ ຍັງອ່ອນຄວາມຄິດ

ເປີດໜ່າຍດິນແດນມາ ບ່າດົງພົງໄມ້

ຢາກຢູ່ວຽງວັງກວ້າງ ແສງສີວິໄລເລີດ

ຍ້ານທີ່ຫລົງເຊື່ອລີ້ນ ລົມແລ້ງເປົ່າແປນ ແທ້ແລ້ວ

□ ພໍ່ແມ່ເກີດອັ້ງເອົ້າ ຍ້ານລູກບໍ່ເອົາຄວາມ

ເກີດນອກໃຈປີຕາ ແຫກກະເຊີນຳຮູ້

ຄັນລູກໄປສຸກດ້ອຍ ດອນກັນກໍແຄນຢູ່ ພຸທໂທແລ້ວ

ແນວວ່າພາລູກພໍ່ໄປແອບສອນເສບຊ້ອນ ພໍ້ລົງແລ້ວບໍ່ຍອມມາ

■ ★ ■

□ ຄຳກອນສຳນວນນີ້ "ທາງກຸດ" ສຸດທີ່ຮຸນແຮງຄົ້ນເທິງຢູ່ນຳ "ເພື່ອນແກ້ວ" ເທິງຢູ່ເຮືອນ ກອງປື້ມ–ຕູ້ໜັງສື (ຄັນຜູ່ປາກເປັນລະວ່າ) ກອງພຽງພູພຽງຜາ ຄົ້ນຫາຈົນອິດອ່ອນ ກໍບໍ່ມີທາງວ່າຊິໄດ້ພໍ້ປາຍຄຳກອນສອງບົດ (ແປດວັກ) ເລີຍຂໍສັ່ງຝາກໄວ້ພ້ອມນີ້ວ່າ ຖ້າໃຜມີທາງ "ຜົນເດືອນຫົກ" ກະຣຸນາໂຜດຜາຍ "ປາໄນ" ແດ່ທ້ອນ !!!

ຂຽນກອນກ່ຽວກັບມະນຸດມະນາ ມາກໍຫລາຍແລ້ວ ຈົນຮູ້ສຶກວ່າ ຊິມີຄົນບໍ່ຮັກຢູ່ທົ່ວເມືອງ.... ບັນດານັກປຣາຊອາຈານບູຮານຮານເກົ່າແກ່ ເພິ່ນກໍຄຸງ ຕະພັກດີຄືກັນວ່າ ມະນຸດບໍ່ມັກໃຫ້ມະນຸດວິຈານເຣື່ອງມະນຸດ ເພາະວ່າມັນຜິດໃຈເດືອງ ໃຈມະນຸດ.... ກະບາດກໍມີຄວາມເຫັນແນວນີ້ຄືກັນ ເລີຍຫັນມາຂຽນກາບກອນຂອດ ຂ້ຽວກ່ຽວກັບສັດສາວາສິ່ງລອງເບິ່ງ...

ແຕ່ຄາວເປັນເດັກນ້ອຍຄັນແມ່ໄປຕລາດຊື້ປາໂຕໃຫຍ່ ໆ ມາ ກະບາດຖາມ ຍາມໃດແມ່ບອກວ່າເອົາມາແຕ່ "ໜອງດິນຈີ່" ແມ່ໄປ "ໜອງດິນຈີ່" ນີ້ໃດໄດ້ປາຄໍ່ ໃຫຍ່ປາດຸກໃຫຍ່ມາຮອດມາອ້າງຢູ່ບໍ່ຂາດ... ກະເລີຍຄຶດສລາດຢາກໄປເບິ່ງຊົມໜອງ ຮ່າມັນເປັນປະການໃດຈຶ່ງຄ່ອຍເອີ້ນ "....ດິນຈີ່" ໄຫ້ແອ່ວໄປນຳແມ່ຫລາຍນີ້ຫລາຍ ເຜລາ ຈອມມານດາຈຶ່ງແປນໂອກາດໃຫ້ປາໄນໜູອະນາດປະພາດຊົມໜູ ໄປເບິ່ງປາ ໜອງປລາດ ພໍໄປຮອດຟາດລະແມ່ນຕລາດເຊົ້າເຮົາດີ ໆ ນີ້ເອງ... ຄິດຕິດອົກຕິດ ໃຈຄຳວ່າ "ໜອງດິນຈີ່" ຊຶ່ງໝາຍເຖິງ "ຕລາດ" ນີ້ມາແຕ່ຍັງນ້ອຍ ກໍເລີຍຖືໂອກາດ ສແດງຄວາມຕິດອົກຕິດໃຈອອກມາເປັນກອນເຣື່ອງ "ເຈົ້າຖິ່ມໜອງດິນຈີ່" ນີ້ຈັ່ງໃດລະ ກະເປັນກອນເຣື່ອງໝາ ໆ ຂອງໝາທັງຫລາຍນັ້ນແຫລະ.... *ເຊີນອ່ານເບິ່ງເອົາ ເອງເທາະ !!!*

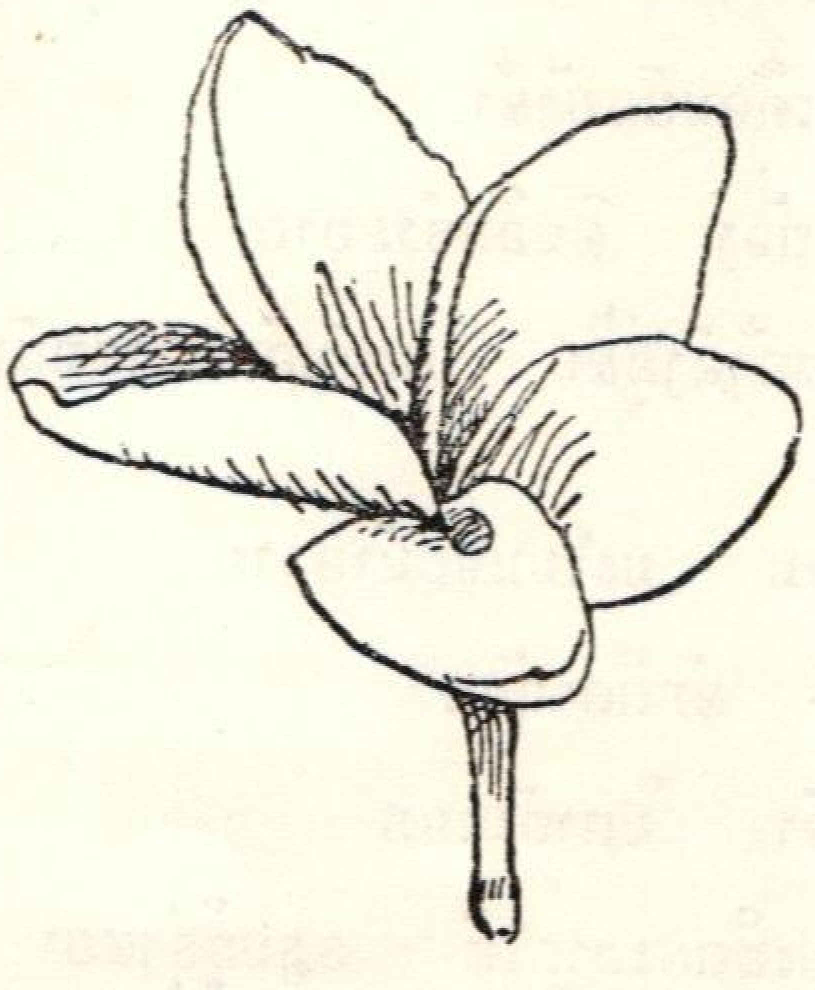

ເຈົ້າຖີ່ບໜອງດີບຈໍ່

× ຟັ່ງຍິນ ດິ່ນ ໆ ກ້ອງ ກົງໂລກເຟືອນຟົດ ພຸ້ນເຍີ

ເມໂຄລັດ ເດື່ອນບົນບັງຟ້າ

ພາຍພານຕ້ອງ ຝົນລິນຮ່ຳຮອາດ

ຫລຸຫລັ່ງລົງສູ່ພື້ນ ພະລັນລົ້ນລອາດຖຸມົນ

× ຍາມນັ້ນຮຽມໃຄ່ນ້ອມ ມະໂນນອບນຳຖວາຍ

ຄວາມຈົງຮັກ ພັກດີດາຖ້ອມ

ໃນຄຸນເຈົ້າ ປິຕາຕົນເອກ

ອົງປະສິດປະສາດໃຫ້ ຮຽນຮູ້ຮຸ່ງພຍາ ບໍ່ຍ່ຳແລ້ວ

× ຊື່ວ່າ ກອນກາບຖ້ອຍ ຮຽມແຕ່ງແປງສານ ດັ່ງນີ້

ຍັງໃບ່ ມີນິທານ ເລົ່າຂານຄົນເຮື້ອງ

ຫາກແມ່ນ ຈິນຕະນາແຫ້ ທຳນຽມນາມມັກປາດ

ຣາສບັນດິດ ສືບເຊື້ອ ນອນຄູ້ຢູ່ບໍ່ເບັ່ນ

× ຈັກກ່າວ ຜູ່ຜ່ານພົ້ນ ເຈົ້າຖິ່ນດິນເຜົ່າ ກ່ອນແລ້ວ

ບໍຣິອານນັບ ອະເນກນັບລຽນລ້ອມ

ດຳ–ດ່າງ–ແດງ–ຫາງກົ້ນ –ຫາງຍາວພ້ອມພ່ຳ

ເຂົາກໍ ແຫນແຫ່ເຈົ້າ ແອນໄອ້ລູບເລັຽ

× ເຈົ້າຖິ່ນ ດິນຈີ່ຫ້າວ ເບັ່ນເອກໃນຝູງ

ຄອງບັນລັງ ນັ່ງດົນຈົນເຖົ້າ

ເພລາຍ້າຍ ພັງຍານແຂ້ວຫລ່ອນ

ຂົນກໍຫລ້ອນ ເບັ່ນເຮື້ອນຢູ່ເລິງ

× ມັນກໍ ບໍຣິໂພກຊິ້ນ ແກມດູກອຽນລັກ

ທ່ອນແບ່ງປຸນບັ່ນໝາ ຮ່ອມພັນພົ້ງເຊື້ອ

ຕົນດຽວເຈົ້າ ເຕັມພຸງບໍ່ຮ້ອນທ່ອງ

ມີທ່ ທອງດູກໄອ້ ທຽວແຫ້ນເລືອກເລັມ ແທ້ແລ້ວ

× ອັນວ່າ ໝາສ່ຳນ້ອຍ ໃນຕລາດກໍມີຫລາຍ

ເຂົາກໍ ຊູມແຊວຄອກ ເຂັ້ຽກອງຂີ້ຫຍັງເຫຍື່ອ

ລາງໂຕໃດ້ ກະປ໋ອງນົມ–ເຂົ້າຕົ້ມເງື່ອນ

ລາງຜ່ອງໄດ້ ຕອງແຫ້ງທ່ປາ ກໍມີ

× ລາງພ່ອງໄດ້ ດູກໄກ່–ພຸງໝູ

ລາງພ່ອງຊອຍເລີຍອົດ ບໍ່ໄດ້ເລັຽເລັມຈ້ອຍ

ສຸດແຕ່ຊອມຕາລ້ຽງ ດັງດົມສືບກົ່ນ ຣຸມແລ້ວ

ໂຊກບໍ່ພານ–ພານບໍ່ພໍ້ ໂດງຮ້າຍກະດູກດວາຍ ແລນໍ

× ເຈົ້າຖຸ້ມ ດົມຈີ່ທ້າວ ເຊຽງຊີ່ພາຫລົງ

ກຳເນີດ ນິມານດາ ຊີ່ແດງທາງກົ້ນ

ນາງແດງນີ້ ກາເມນິເລືອກ

ມັນຮ່ວມ ສົມເສບຊ້ອນ ຊົມຊູ້ທົ່ວເມືອງ ແທ້ແລ້ວ

× ຂອບເມື່ອ ຈັນທຣ໌ຈາກຟ້າ ແປດຕ່ຳຈອມສິບ

ແດງກໍ ແປນໃຈຮັກ ສວາດສົມຊົມຊູ້

ຫລາຍຊາຍຊ້ອນ ກາງເມືອງກົ້ນຕໍ່

ຮ້ອງໂຫ່ ຫອນຮຽກເອີ້ນ ພາຜູ້ເພື່ອນໃຈ

× ແມ້ງນີ້ງ ແດງບໍ່ຊ້າ ດັພຕຶ່ງນົມຕຶງ

ສອງລຽມຕູມຈາຕຸ ຕັ່ງເຕັມປູມບຸ້ງ

ມັນມີທ້ອງ ນານທາງດອບເຮ່

ໄດ້ລູກນ້ອຍ ນາມເອີ້ນ ບັກພໍ່ຫລົງ

× ບັກພາ ຫລົງລູກນ້ອຍ ກຳເນີດຊາຕາ

ເກີດເມື່ອ ອັງດານແຮມ ບ່າຍສາມຍາມດ້າຍ

ນີ້ເກີດ ແຂງແຕ່ຍາມຮ້າຍ ຫາມຜີຮອດບ້ຳ

ແດງຈື່ງ ຫວງຫ້ວງທ້າວ ກຸມານນ້ອຍພໍ່ບໍ່ມີ

× ທິອາການ ຜ່ານພົ້ນ ດົນເຕີບອີແດງມັບ

ຍັງທີ່ ບາຄານຫລົງ ລູກມັນສອນພ້າ

ເຕີບໃຫຍ່ ກາງອຽງກອ້າງ ກາງປອງກາງຕລາດ

ຮູບຮ່າງສົມ ເຜົາໝ້າ ສູງພົ້ນເພື່ອນໝາ

× ເຂົາວ່າ ປີຕຸເຣດໄທ້ ບັກນ້ອຍໜຸ່ມໝາຫລົງ

ເຊື້ອຊາດ ອາລເຊຊຽນ ພວກຜິວຂາວລ້ຽງ

ຫລົງຈື່ງ ຂິງຂັງກ້າມ ກິງກັງກ້າເກັ້ງ

ເຊື້ອພໍ່ກູປະເສີດແທ້ ທັງດ້າວກ່າວຂວັນ

× ເຕີບໃຫຍ່ ວັຍແກ່ກ້າ ອົງອາດໃຈຫານ

ມັນເລົ່າ ມິເຕໄຊ ຂົ່ມໝາດາຖ້ວນ

ມັບແຕ່ ຂົວດິນຕັ້ງ ຄຸງແດນແຄວ້ນເຂດ

ຊື່ວ່າ ໝາຕລາດເຊົ້າ ມີຍ້ານຍ່ອນໃຜ

× ໃນບ່ອນ ໂຮງປາດຊຸ້ນ ບ່ອນຊີງອ່ອນລວງຂາຍ

ແປດຂີດ ເບັ້ນໄລເຕັ້ນ ຫລອກຕາຄົນເຊື້

ບັກຫລົງ ຈອງເບັ້ນເຈົ້າ ໂຄງຄວາຍເມື່ອເລີກລາດ

ທວງເຂດ ແພງດູກໄອ້ ອອຍຈ້າງຈອບສາວ

× ຈາກນັ້ນ ມາພ່ານີ້ ກໍຫລາຍຂອບເພລາ

ລູກອີ່ແດງ ທີ່ຕາຍດັບ ຈື່ງບໍ່ຽມວັຍໄປເລື້ອຍ

ຈາກໜຸ່ມ–ກາຍເບັ້ນເຖົ້າ ໜັງຍາມຂີ້ເຮືອນຟາດ

ບັກຫລົງ ຈອມຕລາດເຊົ້າ ຊິເຫັນແຮ້ງຮ່ອມຜົ້ນ ແລນໍ

× ຍາມເມື່ອ ມັນຢູ່ສ້າງ ຄອງເຂດອານາ
ບໍ່ທ້ອງ ໃຍສຸກທຸກ ສຸມັກຂາຂົງດ້າວ
ເຕໂຊຄຸ້ມ ອະຫັງການເກີນຂນາດ
ຍົກຍື່ມ ຍໍພວກພ້ອງ ດຽວເຈົ້າໃຫ້ນັ້ງສູງ

× ບັກໃດ ເລັຽລູບເລ໊ອຍ ຈ້ອງຈອບປະແຈງຈົບ
ບັກຫລົງ ປູນບຳເໜັດ ຕຳແໜ່ງນາຍມີໜ້າ
ອີ່ໃດ ຍອມໃຫ້ແທງກົ້ນ ກິນຟຣີບໍ່ພິຫລິກ
ບັກຫລົງ ຍໍຍົກຂຶ້ນ ໃຫ້ເບັ່ນນ້ອຍນັ້ງສເບີຍ

× ດູກຄວາຍ ທວງທອບໄວ້ ແຈກຈ່າຍເມັຽໜາ
ເຂດໃດ ອາຫານດົກ ມອບອາງແກ່ພົງເຊື້ອ
ຍາມໃດ ມີໂພຍຕ້ອງ ບັກຫລົງໂຕນເອົາໂຕລອດ
ເທສບານໄລ່ຄ້ອງ ມັນຜ້າຍຜ່າຍຜູ້ດຽວ

× ອັນທີ່ ສາວສ່ຳນ້ອຍ ໝາແມ່ໃນຝູງ
ມັນກໍ ກຸມເທັງເຕັກ ອົ່ມເບັ່ນເມັຽນ້ອຍ
ຂືນບໍ່ ຍິນຍອມດ້ວຍ ໂດຍດີກໍຈ້າງຈອບ
ດູກຄວາຍ ອອຍບໍ່ໄດ້ ກໍຈາຊ້ຳສົ່ງໝີ

× ຝູງສ່ຳນ້ອຍ ອ້າຍບ່າວປະຊາໝາ
ເຂົາກໍ ຈຳໃຈອົດ ອັ່ງທວງເໜ້າງ
ສຸດທີ່ ຊັງໝັງໝ້າ ບັກຫລົງແຮງຮ້ອຍທໍ່ ກໍຮຸນແລ້ວ
ມັນມີ ຝູງພວກພ້ອງ ແທນລ້ອມລຽບຣະແວງ

× ຊາດທີ່ ອຳນາດກ້ອ ມະນິເກີດເປັນທືນ

ບັກຫລົງ ຈອມບົງການ ລາດອະຣຸນ ຜູ້ລືມເຊື້ອ

ເຫລິງໃຈ ເຕໂຊເຈົ້າ ລືມຄຸນອຳນາດ

ເວນຈຶ່ງຕ້ອງ ຕໍ່າເຈົ້າເມື່ອລຸມ

× ໃກ້ຊິ ເປັ່ນເຫຍື່ອແຮ້ງ ແຮງອ່ອນຮອນຫັກ

ບໍຣິວານໃນຝູງ ຖືກທ່າລົງຫລອນທີ້ມ

ຕາຍຈາກ ໝາຫລົງເຖົ້າ ຜູ່ລືມຄີງຫລົງອຳນາດ

ມັນຈຶ່ງ ແດດັ່ນເສົ້າ ເມັຽນ້ອຍກໍ່ນອກໃຈ

× ແມ້ງນີ້ງ ສຸຣິເຍດຍ້າຍ ໂຕນຜ່າຍເວຫົນ

ຣາຕຣີ ແຍງຄີງຜາຍ ດຸ່ງເຖີງຢາມຢໍ້

ມິດ—ມິດ—ມົວໝອງເສົ້າ ສີດ່ຳອ້ອມໂອບ

ໄຟບໍ່ສົມຊີ່ພ້ຳ ມອນມ້ວຍມອດພະລັງ

× ບັກຫລົງ ຈອມຕລາດເຂົ້າ ມິທເມັ້ງຈົມຫລັບ

ຊວາດຕື່ນ ຈົ່ມໃຈຫັກ (ຫວານ ໆ) ເພື່ອຜັ່ນເປັ່ນຮ້າຍ

ຜັ່ນວ່າ ເຫີນເທາະຂົ້ນ ເວຫາກາງກາດ

ອາລະວາດໝູ່ແຮ້ງ ຝູງຮ້າຍພ່າຍພັງ

× ເຖີງຮຸ່ງເຊົ້າ ໃຈສັ່ນບໍ່ທັນຫາຍ

ຫາດູກຄວາຍມາເລັມ ເພື່ອໃຫ້ລືມຜັ່ນບ້າ

ກໍບໍ່ ມິທາງແກ້ ອາການເປັ່ນປລາດ

ອິດອ່ອນ ເຫງົາງ່ວມງ້ວງ ຢາກນອນເລື້ອຍເມື່ອຍກະໃຈ

× ຕາຫລັບ ມິນບ່ຂົ້ນ ບັກຫລົງຕ່າງໃນຈິດ

ຫລັບຕາ ລົງຍາມໃດ ເສືອກເຫັນແຕ່ຝູງແຮ້ງ

ອຸປາທານນີ້ ຫລອນໃຈບ່ຮູ້ສວ່າງ

ຮູ້ວ່າ ເວນຊອກພໍ້ ໝາເຖົ້າເມື່ອຊະຣາ

× ຜ່ານັ້ນ ໝານຸ່ມນ້ອຍ ໃນຕລາດທັງຫລາຍ

ເຂົາກໍ ຊູມແຊວເລາະ ຊອກສແວງເລັມແຫ້ມ

ເຫັນເຫດ ຜັຍພາຍໝ້າ ຫາລິທາກຫລິກ

ຮຽກປະຊູມຝັ່ງຟ້າວ ຜລັນພ້ອມໄຜ່ໝາ

× ຮອງປະທານຕລາດເຊົ້າ ທ້າວດ່າງທາງກຸດ

ບອກແກ່ ປວງສຸມັກ ໃຫ້ບ່າວເຕືອນປະຊາເຊື້ອ

ດຽວນີ້ ສາມໂມງຄ້າຍ ເທສບານອາລະວາດ

ເຮົາຍ່າຊ້າ ມາຜ້າຍຜ່າຍໝິ ເພື່ອນເອີຍ

× ເທສບານອອກຄ້ອງ ລາກແກ່ໄປຂັງ

ຂາຍສົ່ງ "ຄົນກິນໝາ" ສເລັ່ຽຫົວລະສອງຮ້ອຍ

ບໍຣະບອນແລ້ວ ຝູງໝາກໍຮ້ອງໂຫ່

ຫອນເທົ່າເຕີມບ່າວໃຫ້ ໝາຮູ້ຄູ່ຕົວ

× ບັກດ່າງ ເວົ້າອິ່ນອ້ອຍ ສຽງຄ່ອຍສຽງມິດ

ສູຢ່າ ຫລອນໄປປຸກ ບັກລູກຫລົງຜູ່ລືມເນື້ອ

ມັນຂົ່ມເຫັງເຮົາໄດ້ ຫລາຍປີກູເປີດໜ່າຍ

ຂັດນີ້ ໄດ້ເລີກແລ້ວ ໃຫ້ມັນມ້ອຍມອດມອນ

× ຝູງໝາ ເຂດຕລາດເຊົ້າ ຮ້ອງໂຫ່ຍິນດີ
ພ້ອມພ່າ ເອົາຕົນຫລົບ ຫລີກພັຍໜີຂ້ອງ
ຍັງທີ່ ໝາບັກຫລົງເຖົ້າ ນອນໂກນກາງຕລາດ
ຫລັບແຈບຈົມ ຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ ວ່າມີຂ້ອງຍັກຄໍ

× ຊວາດຕື່ນ ຕົກຂະມ່າຮ້ອງ ເຫັງງເຫງກເຫັງງ ໆ !!
"ສູໄປຕາຍຢູ່ໃສເໝີດ ບໍ່ບອກກູວ່າເຂົາຕ້ອງ"
ສຸດທີ່ ຮຸນແຮງດົ້ນ ຄະໂຍງໂຕນເຕັ້ນຖີບ ກໍດາຍແລ້ວ
ບ້ວງແຮ່ງຮິງຮັດແໜ້ນ ແຮງເຖົ້າເຫລົ່າຖອຍ

× ເຂົາຈຶ່ງ ບັງຄັບຂົ້ນ ລ້າກກົງຂັງ
ບັກຫລົງ ຈົມຕາແຈ ໂສກໃຈນ້າຕາຍ້ອຍ
"ໂອນໍ ! ພົມພົງເຊື໊ອ ຊູມໝາກາງຕລາດ
ສັງບໍ່ ເຕີມບ່າວໃຫ້ ກູຮູ້ເມື່ອພົ່ນແລນໍ ?"

× ເຂົາກໍ ລາກແກ່ລ້ ຈອນຈາກໄລລັບ
ບັກຫລົງ ເຣຣົມອຸກ ເພື່ອນເອົາໃຈເອັ້ນ
ພອກໄພ່ ໝາປະຊາເຊື໊ອ ຊັຍໂຍຮ້ອງສົ່ງ
"ຕາຍໃຫ້ແຮງໂຫ່ທົ້ມ ມີງຫ້ອມບັກຊາດໝາ !"

ບົດກອນສັ້ນ ໆ ຍາວ ໆ ແບບທີ່ຈະໃຫ້ອ່ານຕໍ່ໄປນີ້ ຕົກເຮັ່ຽເສັຽຫາຍໄປຫລາຍສຳນວນຈົນຈື່ບໍ່ໄດ້ແລະບໍ່ໄດ້ຈື່....ເທິງໝົດລ້ວນແລ້ວແຕ່ເຄີຍຕີພິມໃນ "ເພື່ອນແກ້ວ" ມາແລ້ວແຕ່ດົນກໍ່ມີ ບໍ່ດົນເທື່ອກໍ່ມີແຕ່ວ່າຫາຕົ້ນສະບັບບໍ່ເຫັນ ລາງສຳນວນແມ່ນພີ່ນ້ອງວົງວານມ້ຽນໄວ້ໃຫ້

ເອົາແຕ່ ຊິເລືອກອ່ານ ເລືອກຊົມໂລດເທາະບໍ່ຊ່າງວ່າ.... ຂອງວ່າໂຕເອງແຕ່ງ—ໂຕເອງລືມມ້ຽນ.... ຊິຕູ່ວ່າພວກໜັງສືພິມນິຕຍະສານຊ້ຳງອົນໄປລົງເອົາເງິນບໍ່ມ້ຽນຕົ້ນສະບັບໄວ້ໃຫ້ກະວ່າບໍ່ໄດ້....ເຂົ້າທຳນອງ "ແມວລັກກິນປາໄປດ່າແມວ ມັນບໍ່ຖືກ....ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ "ເຕະເມັຽ" ມັນຈັ່ງແມ່ນ....

ເອີແລ້ວເມັຽເຮົາມີຢູ່ໃສເກາະລະ ພໍຊິໄດ້ແພງໄວ້ "ຊ້ອນ" *ບາດເທື່ອແມວລັກກິນປາ...*

ບັກກິລາຂາຂາວ

* ຕາມດັ້ງ ຄອງຮີດບ້ານ ການແຕ່ງແປງໂສມ
ຍິງສາວ ເຮິງຜົມມວຍ ບ່ຽງສໃບຄຽນສົ້ນ
ບ່ຮ່ອນ ສວມກະໂປງສັ້ນ ຜົມດັດລອນຈອນຈອກ
ຄືດັ່ງ ຫັນຊາດເຊື້ອ ຊົມດ້າວອື່ນເຂົາ

* ໂຮງຣຽນ ທຸກແຫ່ງຫ້ອງ ມີແບບປະຕິບັດ
ຕາມສຖານສຶກສາ ຣະບຽບວາງລົງໄວ້
ວ່າໃຫ້ ອິດຖິເຊື້ອ ຣຽນກິລາເຝິກແອບ
ນຸ່ງສົ້ງສັ້ນຣັດກົ້ນ ກາງກວ້າງຄ່ອງສນາມ ໝ່າຍເດ໊ !

* ທ່ອນຄຶດວ່າ ການນຸ່ງສົ້ງ ນັ້ນມັນເປີດແປນຂາ
ຫລືວ່າ ອາຍາສິດ ເພິ່ນມັກຊົມແນວນັ້ນ
ພວກຊ່ຳມາຣິນ້ອຍ ຈູມຈິພວມສອນໃຫຍ່ ລາວນັ້ນ
ເຂົາມີອາຍບ່ຢາກຣີ້ ຂາໂຕ້ສູ່ໃຜ ຜ່ແລ້ວ !

"ມ້າບັກລາຍຕາຍຄາຕີນ"

★ ກະຢາກຫົວເຣີເຣີ່ຍເຈັ້ມ   ຊ້າສາດອກກະໃຈດຶດ
  "ງິດ" ກຳແພງລົງທີ່ມ   ເຮັດ "ບັກລາຍ" ບັກຫລາຍລ້ານ
    ເຮັດບໍ່ຕອງຕາຖ້ອມ   ການໄກໄອ້ເພື່ອ
      ວາງແຜນຜາລຶກໂກ້   ສະຫາວຫ້າວຫ່າວ "ຢາກດັ່ງ"

★ ຝົນອັບຍອກທ່າທົ້ມ   ຊ້າຕົກໝ່າບໍ່ມີນຫູ
  ຕົກພາໂລພາງານ   ຍັ່ງປີມີເອ້ອນ
    ຈົນ "ບັກລາຍ" ກໍແພງຂ້ອຍ   ຄາຕີນຂີ້ຕາປຽກ
      ຈຳຕ້ອງຂຸດກົ້ນຖີ້ມ   ເສັຽລ້າເພື່ອນຫຍັນແລນໍ່

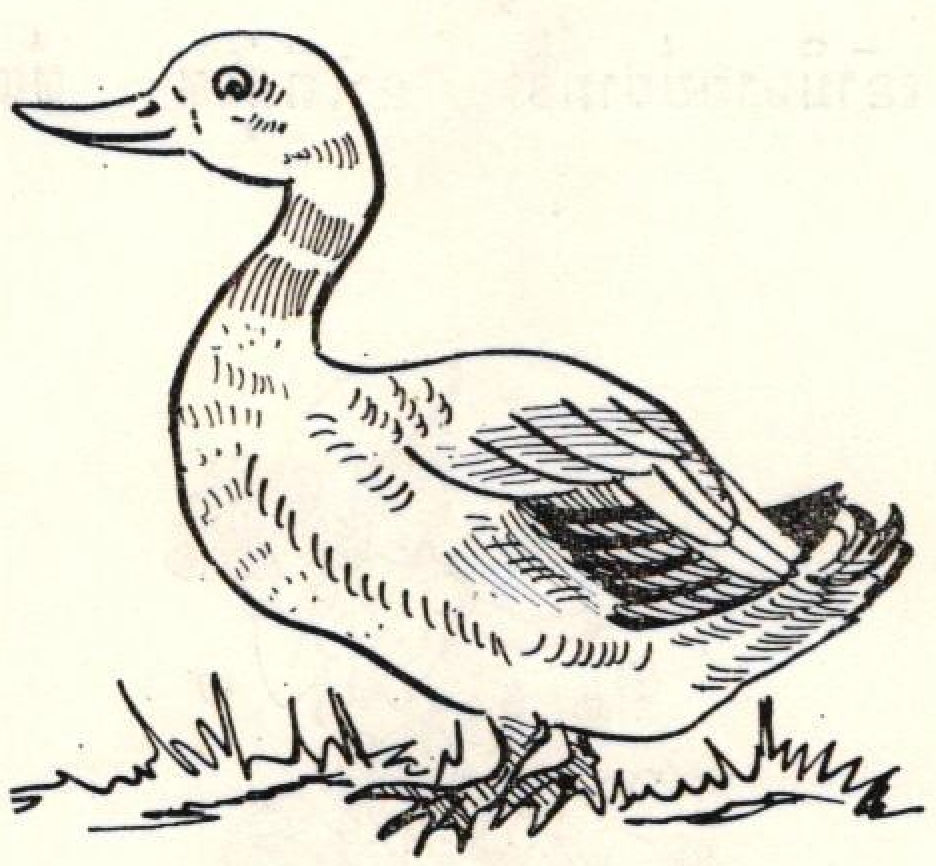

ໂລກ ກັບໂຣຄສະແລບແຕບ

■ ມາຈັກກ່າວ ການແຕ່ງເນື້ອ ແປງເພດສັຕຣີລາວ ກ່ອນແລ້ວ
ລາງກໍ ທຳຊົງຜົມ ດັ່ງກອງຂີ້ຫຍັງເຫຍື້ອ
ສອມສຸບສົ້ນ ກະໂປງເຂີນດຸງງ່າມ ຂານັ້ນ
ອຸກອັ່ງ ໃຈພອກອ້າຍ ແລແລ້ວລອດກະສັນ ອຸ່ນເອີຍ

■ ຫລີມ່ອມ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ ເຫັນບ່ອງແປວສວັນ ມັ້ນມໍ່
ຈໍ່ງເລົ່າ ເບີຍແບນເອີກ ຕໍ່ງເຕັ້ມຕິງຕັ້ງ
ຍາມມ່ອມ ແຍງດີງຜ້າຍ ດູເຜືອມເຜື່ອດສມັ້ນ ອອນຊອນເດ
ປຸ່ມດັ້ງມີ ໝາກມ້າ ແຊມຊ້ອນເຊື່ອງຢູ່ໃນ ມັ້ນແລ້ວ

■ ອ້າຍວ່າ ຂອງໝູ່ນີ້ ເບັ່ນສິ່ງເພີງສງວນ ແທ້ມາ
ບໍ່ທ່ອນ ເປືອຍແປນຫລາຍ ອວດອົງປະສົງອ້າງ
ຮູ້ບໍ່ວ່າ ຊາຍເຫັນແລ້ວ ຕະລຶງແລຢາກຄຳລູບ
ອັດອັ້ນແດດ່າວດີ້ນ ແນມຄ້າງຢູ່ວ່າງ....ອັນ ມັ້ນແລມາ

■ ງາມມັ້ນ ງາມບໍ່ແພ້ ລະແມອວດບ່ອນຄວນລັບ
ໃຜທ່ອນ ແນມເມີນພີ ຫາກໄດ້ເຫັນປະການນີ້
ໂນ້ມມ່ອງ ໃຈຊາຍໃຫ້ ຂລັງຄາດະນຶງກ່ຽວ ດຽວມັ້ນ
ຕັ້ງຕໍ່ ເຊາະຊອກກ້ຽວ ຢາກຈູງນ້ອງເຂົ້າບ່ອນນອນ ບໍ່ຢ່າແລ້ວ

■ ຍາມໃດ ຫາກໂລກຍັງແຄ່ຄ້າງ ຄ້າງແຄ່ມະແລມແຕມ ເຮື່ອງນີ້

ສະແລມແຕມອ່າແປນຂາ ກະຫລາກຫລາຍ ກະຫລິກຫລີ້ມ

ກະຂອນຊາຍ ກະຫາຍຊ້ອນ ສລອນລຽນປະຫຽນໃຄ່

ອະນົງນາງ ສະໂອດໂອ້ງ ສະຫາວທ້າ ກິເລດການ ເກັ້ງນໍ

■ ການກິຈ ເກືອກກົ້ວ ກາດເກື່ອນ ກະລິຍຸກ ຮຸ່ງແລ້ວ

ທັມມະ ໝອງມອມມົວ ມ່ອມເມິນບໍ່ມອງຊ້ຳ

ລືມໄລສັ້ຽງ ຂອງເດິມບໍ່ຫລິງລ່າ ແລນໍ່

ເສັຽດາຍເດ ຄວາມເປັ່ນລາວກ່ອນກີ້ ຜົມເກົ້າແຕ່ເກົ່າມາ ພໍ່ແມ່ເອີຍ

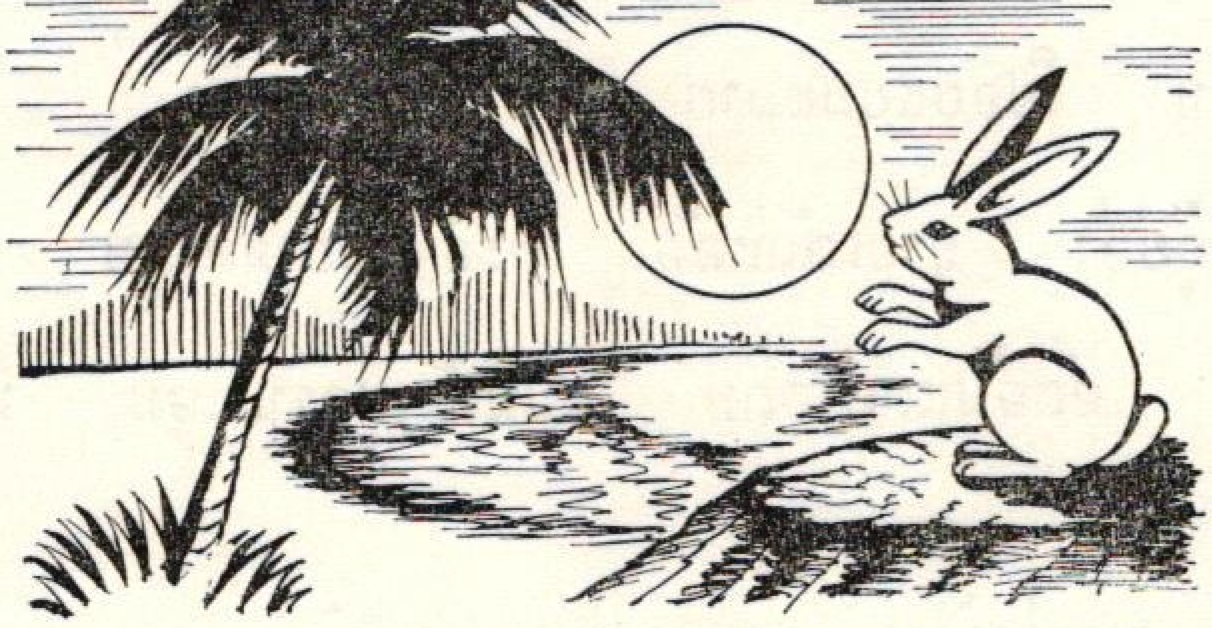

"ຊັງ"

- ຊັງມາຍ ຊັງໝ່າຍໝ້າ ຍ້ອນເປືອງໄກ່ໃນລົກ
  ຊັງຫອຍທານ ໝ່າຍແຕ່ກິນເປັນໜີ້
  ຊັງຊາວບ້ານ ນິນທາມຸສາວາດ
  ຊັງພວກພ້ອງ ກິນລ້າຄ່າບໍ່ແທນ

- ຊັງຍິ່ງ ຊັງເມກເຝື້ອ ກັບເກີດເປັນຝົນ ເຮັ່ງມໍ
  ຊັງຖນົນວຽງຈັນ ປຽກຝົນຂີ້ຕົມຟັງ
  ຊັງ "ນາງຈ້າງ" ເຕັມເມືອງຄ້າເຕົ່າ
  ຊັງແມ່ມ້າ ທຽວຖ້ອມແຕ່ທົ່ງນາ ໝ່າຍເດີ້ !

- ຊັງຂີ້ໝ້າ ພວກຂາຍຊາດ ແນວລາວ
  ຊັງແກວແດງ ຍ່ຳຍີຕີປຸ້ນ
  ຊັງສົງຄາມນານແລ້ວ ລາວເຮົາບໍ່ໂຮມຊາດ
  ຊັງປະຊຸມຊັກຊ້າ ຄາຂ້ອງບໍ່ທ່ອງທັນ

- ຊັງແມ່ເຮືອນແມ່ບ້ານ ມັກຈ້ອກີລາບັດ
  ຊັງຫອຍເບີ້ ເຖື່ອນເຕັມລານຊ້າງ
  ຊັງພວກກິນໂກງສໍ້ ບັງຫລວງລວງຣາສ
  ຊັງຜູ້ສາວສ່ຳນ້ອຍ ເຜີຍກົ້ນອອດຂາ

- ຊັງເຈັກຈີນພໍ່ຄ້າ ຊື້ຖືກຂາຍແພງ
  ຊັງສັງຄົມ ເນົ່າເໝັນເປັນຮ້າຍ
  ຊັງກົດໝາຍມີປຶ້ມ ມິແປງແກ້ງກັ້ນ
  ຊັງກາບກອນຂອດຂ້ຽວ ເລີຍຈ້ອຍບໍ່ຢາກຂຽນ

ສຳນຽງບອກພາສາ ວາຈາບອກຕຣະກູລ....?

□ ບູຮານວ່າ ສຳນຽງເປັນສິ່ງຊີ້ ໝາຍບອກພາສາ
ສຳນວນວາຈາຂານ ບອກພັນພົງເຊື້ອ
ສຳນຽງ ສຽງລາວເອົ້າ ຮຽນພັ່ງດູຫລາກ ກໍໃຈແລ້ວ
ບໍ່ເຫັນ ໝາຍບອກຊີ້ ວ່າລາວນີ້ແມ່ນລາວ

□ ຍ້ອນສຳນຽງທີ່ເອົ້າ ປົນຝຣັ່ງດັງໄນ
ສຳນວນວາຈາຂານ ຂີດຂຽນກໍພໍຮູ້
ວ່າລູກລາວນີ້ຍັງດ້ອຍ ໃນເກມພາສາສາດ
ຈັກແມ່ນ ບົນບອກຊີ້ ວ່າພົງເຊື້ອເຜົ່າໃດ

□ ພາສາໄທສອດເຂົ້າ ຊຶມແຊກເປັນກະດັດ ກໍມີ
ລາງຜ່ອງ ເອົາພາສາ ຝຣັ່ງປົນສົມແລ້ວ
ຫລັກການ ຂຽນຕາມເຄົ້າ ສຽງຈາພາໃຫ້ແປ່
ຍັງບໍ່ມີຜູ້ແກ້ ຫລີກ້າບັງຄັບຂຽນ

□ ມີແຕ່ຕິ ແຕ່ເຣື້ອງ ວິພາກວິຈານ
ລາງກໍ ທຳຕົນເປັນ ດັ່ງມີຜຍາລ້າ
ຈັດປະຊາມະຕິຂຶ້ນ ອິງຕະນິງມັນຊ່າ
ເປັນເວທີຕອບໂຕ້ ເຣື່ອງຕາມເຄົ້າແລະສຽງ

□ ແມວວ່າ ເອົາໝ່ອຍແກ້ວ ປະດັບຍອດມົງກຸດ

ເອົາມະນີໂຊແສງ ໃສ່ກຳໄລຂາກ້ອງ

ຄວາມຜິດຂອງຄົນໃຊ້ ບໍ່ມືນຕາໃຫ້ແຈ້ງທ້ອ

ບໍ່ຄິດກ່ອນຈຶ່ງເວົ້າ ສະຫາວຍ້ອງຍົກຕົນ

□ ສຳນຽງ ເປັນສິ່ງຊີ້ ໝາຍບອກພາສາ ແທ້ລື ?

ສຳນອນ ສຳນຽງລາວ ເທົ່າທີ່ຮຽນຮຽນຮູ້

ຊື່ວ່າ ເປັນເມືອງຂຶ້ນ Colonie ຊາດຝຣັ່ງ

ລາງກໍ ຕິດແສດດ້ວຍ ທີ່ເຄີຍຂຶ້ນຕໍ່ໄທ ທ່ານເອີຍ

ໝາຈອກເຫົ່າຊ້າງ

★ ດຽວນີ້ ການສ້ຣາດ ເລີຍມິດງຽບສຽງລື

ມິດຮອດ ກັມມະການ ຜູ່ກອດກາໂກງສ້

ມິດຮອດ ສາມານເຊື້ອ ພວກກິນຫລວງບັງຣາດ

ມິດຈັດ ຈີ່ລີຈ້ອຍ ຫອຍໄຂ້ກໍບໍ່ປານ ເຈົ້າເອີຍ

★ ຮູ້ວ່າ ຜີຫ່າຄັ້ມ ຄໍພວກມັນໂກງ ສະແມ່ງບໍ່

ຕາຍດັບແນວ–ວົງວານ ລອດເລີຍເຊົາສ້

ຮູ້ວ່າ ກັມມະການເຈັບທ້ອງ ໜີໄປນອນຢູ່ເມືອງນອກ ໝົດມັ້ນ

ຈຶ່ງບໍ່ ມີຂ່າວໃຫ້ ຊາວບ້ານອ່ານຟັ່ງ ດັ່ງນີ້

★ ຮູ້ວ່າ ຄາແຄ່ຄ້າງ ອິດທິເດດເຕໂຊ ໃຜມັ້ນ

ແນວວ່າ ມີນາຍຫລາຍ ລອດເບັ່ງກັນຕາມຂັ້ນ

ຄັນຈັກ ຕີຫົວປາ ຊ້າເລົ້າເຄືອງຫົວເຈົ້ານາໂຄ ນາກໃຫຍ່

ກາກິນປີງ ຊ້າພັດຄາຢູ່ຫັ້ນ ຄໍແຮ້ງດັ່ງດຽວ

★ ຄັນຈັກ ຈັບນາຍ ກ. ຊ້າເກງໃຈພໍ່ເຖົ້າ....

ຄັກຈັກ ຈັບນາຍ ຂ. ຊ້າພີ່ນ້ອງທາງແມ່....

ຕົກມາເຖີງນາຍ ຄ. ຊ້າແມ່ນຄົນຮ່ອມບ້ານ....

ເຮັດທຸກ ໆ ເຕື້ອງ ໆ ເລີຍແລ້ວເຮັດບໍ່ລົງ....

★ ຄິດ ໆ ຄິດແລ້ວແຄ້ນ ແສນໜ່າຍເມືອງລາວ
ໜ່າຍກໍ່ ຈໍາທົນອົດ ເມື່ອເກີດເປັນລາວແລ້ວ
ໃຜເດນໍ ຊິມາແກ້ ບັນຫາລາວໃຫ້ແລ້ວທໍ່ອ
ບາບໜັກ ຕົກແກ່ພວກໜຸ່ມນ້ອຍ ຈະເຣີນໄດ້ໃຫຍ່ລຸມ ແທ້ແລ້ວ

★ ປຸນດັ້ງ ເຖົ້າເກົ່າເຣື້ອງ ພຍາອ່ອຍໃຫ້ຄົນຄິດ ປາງນັ້ນ
ຄິດໄປຫລາຍ ແຮ່ງຄິດັກ ດັ້ງຄໍາບູຮານເວົ້າ
ວ່າກວາງ ກິນໝາກຂາມປ້ອມ ໄປລາກົ້ນຂີ້ມັ້ງ
ຄັນວ່າ ມັ້ງບໍ່ຂີ້ ສາມມື້ກະຕ່າຍຕາຍ ວ່າມາ....

★ ປຽບດັ້ງ ຄົນຣຸ່ນນີ້ ວາງຣະບຽບໃຫ້ເມືອງຮົກ
ບໍ່ແກ້ໄຂບັນຫາ ໃຫ້ລ່ອງເລີຍດີຂຶ້ນ
ຕົກເຖິງການພາຍໜ້າ ຍິ່ງວົ່ນວາຍຂຽວຂອດ ອີ່ຫລີແລ້ວ
ແນວບໍ່ແກ້ແຕ່ເຄົ້າ ປາຍຫຍຸ້ງຍິ່ງທະວີ ທ່ານເອີຍ

★ ໄດ້ແຕ່ຄິດ ໄດ້ແຕ່ເວົ້າ ແນວເຮົາບໍ່ "ສູງສັກ"
ເພີ່ນບໍ່ເອົາຫົວຊາ ສ່ຳເຮົາ "ຊາວບ້ານ"
ໄດ້ແຕ່ ທົນທວງແຄ້ນ ຄໍາຈາຈ້ອຍຈົ່ມ
ຄິໝາຈອກ ເທົ່າຊ້າງ ສານເຈົ້າອະເຣີຍຫົວ ທຸ່ມມໍ

★ ຍ້ອນວ່າ ສັງຄົມຖືພຣະເຈົ້າ ເປັນໃຫຍ່ຄື ເງິນຕຣາ
ໃຜຜູ່ ເປັນຄົນທຸກ ຍ່າຫວັງຊິດີໄດ້
ຄິດໄປຫລາຍມັນບໍ່ມີຫຍຸ້ງ ມຸງມາຄືຮາກໄຜ່
ຄິດໄປຫລາຍມັນບໍ່ມີພົ້ນ ພໍແລ້ວບໍ່ຢາກເຫັນ ໜ່າຍເດ !

ຜູ່ແແທບກ່ອບເລືອກ

■ ຟັ່ງສຽງ ລິ່ຊ່າຕົ້ງ ວ່າມີເລືອກສະມາຊິກ

ສະພາເທ— ສະປາລະ ໄປມັ່ງຕາງຊາວບ້ານ

ຕ່າງກໍ່ ໂວ ໆ ເວົ້າ ເອົາ *ດີ* ອ້າງອວດ

ມີ *ດີ* ແທ້ບໍ່ລະອ້າຍ ! ຫລີດຸຍໂອ້ອວດ *ດີ*

■ ແມວວ່າ ຍາມຢາກໄດ້ ກໍອ້ອຍອິ່ມອອຍຫວານ

ດີດັ່ງ ປອງງົມຂາ ຢາກລູບນົມໃນເນື້ອ

ສົມໃຈແມ້ງ ຢາກອັນຫາຣອດຜ່າບາດ

ພໍໄດ້ເບີ່ນກໍມັ່ງແຫ້ນ ບໍ່ແທນອ້າງວ່າຕາງ

■ ຜູ່ແທນດີກ່ອນໄດ້ ໄດ້ແລ້ວມັ່ງດັ່ງແຫງນ

ສົມໃຈຫວັງ ເລົ່າລືມຄວາມເວົ້າ

ຊາດວ່າ ອຸນກະຈາມົ້ ເມົາມ້າລາຍໄຮ້ປໂຍດ

(ເວົ້າຈາອ້າງອວດ) ດີເພື່ອຢາກໄດ້ ບາດຍາມໄດ້ແລ້ວບໍ່ດີ ກໍ່ມີ

■ ຍັງໄບ່ທັນມັ່ງແຫ້ນ ກໍຫອນເທົ່າແຊວຊະ

ບັກ ກ. ໂກງ ບັກ ຂ. ກິນ ດ່າປະມານປະຈານທ້ອງ

[ບອກວ່າຂໍແຕ່ໃຫ້ໄດ້ເບີ່ນເບິ່ງເທາະ] ຣຽມຊິອາສາສ້າງ ຖຸມົນວຽງໃຫ້ກວ້າງຮາບ

ອາສາປາບແມ່ຈ້າງ ເພມ້າງສິ່ງບໍ່ດີ

■ ຫາແຕ່ *ດີ* ອອດອ້າງ ວາງທ່າວ່າໂຕ *ຄັກ*

ຄັກ ສ່ຳໃດຜູ່ແທນເຮົາ ນອກສະພາຈຶ່ງສຽງ *ກ້າ*

ກ້າ ນອກເຕົາບໍ່ເອົາເຣື້ອງ ເມືອງຊິຈົມບໍ່ຫານ *ປາກ*

ປາກ ແຕ່ຍາມຍາກໄດ້ ຄະແນນຊອ້ານສົ່ງ *ເສີມ*

■ [ຍາມໄດ້ເປັ່ນແລ້ວ] ມົວໄປ *ເສີມ* ແຕ່ດ້ານ ອຳນາດ *ເຕຊະ*

ເຕະຊະ ຄຳສາບານ ທີ່ວ່າອາສາ *ສູ້* [ລືມເລີຍວ່າຊັ້ນເທາະ]

ສູ້ ບໍ່ໄຫວກໍປິ່ນເຈັ້ຽ ສົມບົມຈ້າງ *ຈອບ*

ຈອບ ເບິ່ງເອົາເທາະແມ່ນ້ຳ ປະຊາເຊື້ອເຜົ່າ *ວຽງ*

■ *ວຽງ* ຈັນ ພອມຊ່າຫ້ອງ ຮ້ອງໄຫ່ໂພທະ *ກະ*

ກະ ຄະເນປອງໝາຍ ມັ່ງສະພາສມັຍ *ໜ້າ*

ໜ້າ ຜູ່ແທນຄຸຍໂມ້ ໂວຫານໄດ້ທໍ່ *ວ່າ*

ວ່າ ທໍ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ພໍໄດ້ແລ້ວວ່າບໍ່ *ເປັ່ນ*

■ *ເປັ່ນ* ກໍເປັ່ນທໍ່ແໜ້ນ ຫາຊອກ *ລາພະ*

ລາພະ ໂລພາຫລົງ ໂລບບັງຫວັງ *ປ້ຽວ*

ປ້ຽວ ບິດເບືອນປົບປິ້ນ ກິນໄຕ *ນ້ອງພີ່*

ນ້ອງພີ່ ເລືອກຜູ່ແທນໄວ້ໃຊ້ ຈຶ່ງຄອນຕ້ອງຮໍ່ມ *ຕອງ*

■ *ຕອງ* ກັ່ນເອົາຜູ່ກ້າ ປາກວ່າໃຈ *ເຄິງ* ຊອບເຍີ

ເຄິງ ໃຈເຖິງກັມມັງ ກອບການເມືອງ *ບ້ານ*

ບ້ານ ເມືອງເຮົາຈົມໄຮ້ ເຂັມໃຈຍ້ອນຄົມ *ກອບ*

"*ກອບ* ໂກຍ" ໃຜວ່າດີ "ກອບກູ້" ຊູຊອ້ານຊ່ອຍປະຊາ ທ່ານເອີຍ

ເຣື່ອງຂອງສົງຄ໌ (ຈົ່ງອາເດຈະ) ຫົງສິລ (ຢູ່ແດ່)

- ໂຕຫາກ ບໍ່ຊ່າງເຈັ້ຍ ຕີໄມ້ວ່າບໍ່ທົ່ມໝຽວ

  ໂຕຫາກ ເປັ່ນຄົນຄຽວ ວ່າແຕ່ກົມນຳພ້

  ຍາມຮຽນ ເມົາມົວຫລິ້ນ ຜົ່ນເອົາ "ເບີ" ຢາກຮອຍລາບ

  ຍາມເສັງ ສອບບໍ່ໄດ້ ພານເອົ້າແງ່ງອນ....

- ຊຸມນີ້ ຊື່ວ່າ ເປື້ອງແຜ່ນຜ້າ ເຫລືອງທົ່ມໂກນຜົມ

  ໃຊ່ວ່າ ເປັ່ນສົງຄະ ພ່າເພັງສິນສ້າງ

  ເສັງຕົກ ພານຫາຂໍ້ ກົມມະການພຣະຄູເກົ່າ

  ສ້ອງສຸມ ແຊວບ່າວທ້ອງ ຄະແນນໃຫ້ບໍ່ທ່ຽງທັມ ວ່າມາ

- ບັນດິດ ທ່ານຜູ່ຮູ້ ພຣະຄູທ່ານຜູ່ທົງສິນ

  ຍ່ອມຊາບ ມູລຄວາມຈິງ ສິ່ງທີ່ຄວນ—ບໍ່ຄວນແລ້ວ

  ສົ່ງໃດ ທຳຕົນພ້ຽງ ຫົວພຽງທໍຣະຊາດ

  ປຸນດັ່ງ ມານແບ່ມ້າງ ພຣະທັມເຈົ້າພໍ່ພຸດໂທ ແທ້ແລ້ວ

- ຮຽນວ່າ ຄວນທີ່ຢູ່ສືບສ້າງ ສິນພ່ຳບຳເພັນ

  ໂດຍສັມຕິ ສືບໄປບ່ຳໄບ້

  ບັ້ນຍາ ປາຣະມີຕັ້ງ ການຮຽນພຽນພາກ

  ບໍ່ແມ່ນ ຮຽນຂີ້ດ້ານ ປອມຂໍ້ສອບເສັງ

- ຄາຣະວາດ ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ຍັງມີໂທດສະຖານໜັກ

  ສົງຄ໌ຜູ່ ຄອງຈີວອນ ທົ່ມເຫລືອງເຮືອງເຫລື້ອມ

  ຄວນທີ່ ສັງວອນໄວ້ ຈັຣຍາມາຣະຍາດ

  (ຈັກໄດ້ຊື່ວ່າ) ເປັ່ນຜູ່ ກໍ່ເຫດຮ້າຍ ໃຫ້ເມືອງບ້ານແຕກຮື ແທ້ແລ້ວ

ເຣື່ອງສັ້ນຊຸດ

"ຜູ້ຍິງບໍ່ຜູ້ຍິງ"

ຂອງ

ແລງ ພູຜາເງິນ

ໃຜໄດ້ອ່ານຮັບຮອງວ່າ ຕ້ອງໄດ້ຫົວທັງນ້ຳຕາ
ອ່ານແລ້ວ ຈະຮູ້ເອງວ່າ "ແລງ" ບໍ່ໄດ້ແລ້ງ
ນ້ຳໃຈສຳຫລັບສັຕຣີເພດ
ສົມເພດເວທນາເຫລືອທີ່ສຸດ ຈົ່ງໂອ່ຍຄາງອອກ
ອອກມາດ້ວຍຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈວ່າ...

"ຜູ້ຍິງບໍ່ຜູ້ຍິງ"

ມີຂາຍຕາມຮ້ານຂາຍໜັງສືທົ່ວໄປ

\- ຕິດຕໍ່ກັບ -

"ປາໄບ" "ດວງຈຳປາ"

□ ຫລືກຸ່ມນັກຂຽນຄນະ □

"ໜານໄຜ່"

\- ທາງຈົດໝາຍສົ່ງ -

ຕູ້ ປ.ນ. 230

ນະຄອນວຽງຈັນ ພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ

ພິມທີ່ *ປາກປາສັກ ການພິມ*

9–11, ຖນົນຟ້າງູ່ມ ວຽງຈັນ

(ທາງແຄມຂອງ)

ໂທຣ. 2262

ພ.ສ. ໘໕໑໔ ຕຸລາ – 1500